

Op te bergen
in de band van
21 december 2005

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

gehouden op 30 november 2005

INHOUD

Opening	3
Mededelingen	4
Vaststelling van de agenda	4
Verslag woensdag 19 oktober 2005 en lijst van toezeggingen	4
Ingekomen stukken	4
Rondvraag	5
Brief van 18 september 2005 inzake Gerechtelijke onderzoeken en Recht: minnelijke schikking	5
Statenstuk 2005-201: Wijziging RvO voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van PS en wijziging RvO voor de vergaderingen van de statencommissies	7
Statenstuk 2005-207: Initiatiefvoorstel Verordening Dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan	10
Brief van 28 september 2005 inzake Huisvestingsplan provincie Drenthe	15
Statenstuk 2005-211: Aanpassing bijzondere subsidieregelingen aan Algemene Subsidieverordening 2004	20
Statenstuk 2005-212: 6e wijziging Begroting 2005	21
Statenstuk 2005-209: Wijziging Besluit mandaat en machtiging provinciale staten	26
Brief van 3 november 2005 inzake de inhoudelijke ondersteuning van provinciale staten	26
IPO-aangelegenheden	29
- Jaarplan en Begroting IPO 2006	29
- Discussienota "Profiel van de provincies: pasvorm of pluriform?"	29
IT-atelier	39
Sluiting	40
Toezeggingen	42
Bijlage: Lijst van toezeggingen	
Bijlage: Bij agendapunt 12	

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 30 november 2005 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

H. Zomer (CDA, voorzitter)
L. Bomhof (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
A. Haar (D66)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
H. Holman (CDA)
A. Huizing (PvdA)
S. de Jong (CDA)
C. Kloos (Drents Belang)
J. Langenkamp (GroenLinks)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
E.R. Veenstra (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)

Verder aanwezig:

mevrouw T. Klip-Martin (VVD, gedeputeerde)
J.H. Schaap (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw I.M. Rozema (statengriffier)
J. Bos (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

H. Baas (ChristenUnie)
A. Boer (PvdA)
R.E. Pot (PvdA)
J.G. van Pijkeren (Fractie de Jong)
G. Roeles (VVD)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering om 14.03 uur en heet alle aanwezigen hartelijk welkom.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de leden Baas, Boer, Pot, Van Pijkeren, Roeles en mevrouw Westerkamp.

Vervolgens deelt hij mee dat de heer Swierstra eerst om ongeveer drie uur aanwezig kan zijn.

3. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER deelt mee dat de heren De Jong en Langenkamp hebben gevraagd het onderwerp IT-atelier te agenderen. Hij stelt voor dit onderwerp als punt 16 aan de agenda toe te voegen.

De heer WENDT zegt dat het nut van het in deze vergadering bespreken van dit onderwerp hem ontgaat, aangezien er in de vergadering van het algemeen bestuur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (AB-SNN) van gisteravond twee uur over gesproken is. IT-atelier is een eerste verantwoordelijkheid van het SNN.

De heer VEENSTRA is het met de heer Wendt eens.

De heer DE JONG wil de rol van het SNN en van de provincie Drenthe duidelijk hebben en daarom wil hij de gedeputeerde hierover enkele vragen stellen.

De VOORZITTER constateert dat de commissie instemt met het verzoek dit punt kort te mogen bespreken en dat daarmee de agenda is vastgesteld.

4. Verslag vergadering 19 oktober 2005 en lijst van toezeggingen

De VOORZITTER merkt op dat de heer Harleman een tekstwijziging in het conceptverslag heeft voorgesteld.

Het verslag inclusief de voorgestelde tekstwijziging worden vastgesteld.

De VOORZITTER deelt mee dat voor het eerst een lijst van toezeggingen bij het verslag is gevoegd. Het is de bedoeling dat vanaf nu na elke vergadering een bijgewerkte lijst wordt opgemaakt en bij elke nieuwe toezegging de datum te noemen waarop aan die toezegging moet zijn voldaan. De staten moeten die lijst actief volgen en de vinger aan de pols houden.

5. Ingekomen stukken

De heer ROUGOOR herinnert ten aanzien van de Vervolgotitie openbare orde en veiligheid eraan dat de PvdA verleden jaar al heeft gepleit voor een meer offensieve en toekomstgerichte benadering van de provincie, waarin democratische legitimatie en schaalgrootte kernelementen zouden moeten zijn. Daarbij is ook gewezen op de trend om tot een nationale politie te komen.

Spreker hoort graag van de andere fracties of het zin heeft dit punt voor de volgende vergadering te agenderen. Het gaat hem er met name om te horen of de provincie opgewassen is tegen calamiteiten.

De heer BOMHOF steunt dit voorstel, want hij is met name benieuwd naar de praktijk van de oefeningen.

De VOORZITTER constateert instemming van de commissie met het voorstel.

6. Rondvraag

Geen sprekers.

7. Brief van 18 september 2005, kenmerk 2005008758, van de heer Beukeveld te Hoorn, inzake Gerechtelijke onderzoeken en Recht: minnelijke schikking

De VOORZITTER wijst erop dat de staten op dit punt helemaal geen taak hebben, maar dat het een goede gewoonte is wanneer een statenlid erom vraagt, een bepaald punt te agenderen. Hij geeft het woord aan de heer Beukeveld, die zich als inspreker heeft gemeld.

De heer BEUKEVELD zegt dat de kernvraag is hoe de burgers weer vertrouwen kunnen krijgen in het bestuur van de provincie Drenthe.

Met betrekking tot het bestemmingsplan Heege West te Coevorden heeft sprekers vader een pleitnota ingediend, die op het gemeentehuis in de onderste la van een bureau is gestopt want een reactie bleef negen maanden uit. Na goedkeuring door de gemeenteraad van het bestemmingsplan gaan de stukken naar de provincie en ook de provincie doet niets met de ingebrachte zienswijze. Daarop laat de familie Beukeveld gedeputeerde stateb (GS) weten dat de gemeente Coevorden onrechtmatig heeft gehandeld bij het bestemmingsplan Heege West. Die brief wordt niet beantwoord door GS maar door de heer Kreling en de Commissaris van de Koningin (CvdK) en daarom kan de familie niet bij de Raad van State terecht. Er zijn dus twee bevestigingen dat de brief is verstuurd en er zijn twee verschillende antwoorden, maar als de familie via een andere route toch bij de Raad van State terechtkomt, hoort zij daar dat de heer Beukeveld geen bedenkingbrief bij GS heeft ingediend. Maar er waren twee brieven, waarop GS niet heeft geantwoord en dus is er geen besluit.

De Raad van State verklaart de heer Beukeveld niet-ontvankelijk omdat er geen bedenking is ingediend. De familie heeft de Raad van State de twee gezonden brieven, de twee bevestigingen van ontvangst en de twee verschillende antwoorden laten zien.

De discotheek wordt oneigenlijk gesloten, want de aanleiding voor de inval van de politie is nog steeds niet bekend, en de vergunningen worden ingetrokken. De familie gaat hiertegen in beroep bij GS van Drenthe en GS nemen ook hierover geen besluit. GS hebben dus zowel bij de bestemmingsplanprocedure als bij het intrekken van de horecaverunning niet adequaat gehandeld. Hoe gaat het bestuur van de provincie hiermee om?

De heer HARLEMAN vraagt of het bewijs van ontvangst van de brieven op het provinciehuis wel aan de Raad van State is overgelegd. Als dit wel is gebeurd, hoe kan de Raad van State dan zeggen dat die brieven er niet zijn?

De heer BEUKEVELD zegt de twee bewijzen van ontvangst, de twee van elkaar verschillende antwoorden en de twee bedenkingsbrieven te hebben overhandigd, maar de Raad van State heeft zich geconformeed aan de brief van de heer Ter Beek waarin staat dat Beukeveld geen bedenkingbrief bij GS heeft ingediend. Dat is in strijd met de waarheid, want zowel de heer Kreling als de CvdK hebben een brief ontvangen en die hebben een doorzendplicht.

De heer HARLEMAN wacht af wat het college hierover te zeggen heeft.

De heer KLOOS zegt dat de onderbouwing van dit agendapunt bij de stukken is gevoegd. In het rijtje van beschuldigen komen de oud-gedeputeerde Weggemans en de heren Ter Beek en Swierstra voor.

De heer Beukeveld zegt dat over het bestemmingsplan Heege West 3 in september 1999 een bedenking is ingeleverd - die brief is aanwezig - waarop pas nadat het bestemmingsplan was goedgekeurd een antwoord is gekomen. Op zijn vraag waarom de raad van Coevorden de zienswijze niet had behandeld, zou het antwoord van de CvdK zijn geweest dat Beukeveld de boel ophield.

Hoe is de CvdK tot deze uitspraak gekomen, waarom is bij de gemeente Coevorden geen navraag gedaan naar de brief van september 1999 en welke rol heeft de oud-gedeputeerde Weggemans samen met de CvdK in dit hele verhaal gespeeld? Waarom meldt de CvdK schriftelijk bij de Raad van State dat Beukeveld geen zienswijze heeft ingediend over het bestemmingsplan Heege West 3 in Coevorden, terwijl hij wist dat dit wel was gebeurd? Wat mankeert er aan de brief van september 1999, waardoor het gerechtvaardigd is dat zowel de burgemeester als de CvdK de brief niet als een zienswijze hoeven behandelen?

Nadat door een fout van een ambtenaar van de gemeente de onteigening van de grond van Beukeveld in het Europapark is mislukt, kondigt burgemeester Jansma een nieuwe onteigeningsprocedure aan. Beukeveld stuurt daarop een brief naar de gemeente en de provincie, waarin hij gewag maakt van de belangenverstremming van burgemeester Jansma en gedeputeerde Weggemans, waarna het niet tot een nieuwe onteigeningspoging komt. Heeft de brief van Beukeveld daar iets mee te maken, wat is de reden dat er geen nieuwe poging werd ondernomen en wat had de PvdA-gedeputeerde daarmee te maken? Was er sprake van belangenverstremming?

Beukeveld ging met succes in beroep tegen het besluit van burgemeester en wethouders van Coevorden om de horecaverunning onmiddellijk in te trekken.

In december 1999 komt de geschillenkamer van de provincie tot de conclusie dat de vergunning met onmiddellijke ingang ingetrokken moet worden.

Hoe kan het dat de rechter tot een andere uitspraak komt dan de geschillencommissie en waarop is die uitspraak dan gestoeld?

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) stelt dat het bestuursorgaan eenzelfde uitspraak dient te doen in beroepszaken.

Waarom hebben GS in deze beroepszaak geen besluit genomen? Ieder besluit van GS met rechtsgevolgen moet controleerbaar zijn door provinciale staten (PS) en op welke wijze had de commissie kennis kunnen nemen van het besluit van de geschillenkamer? Is het überhaupt mogelijk tegen een besluit van de geschillenkamer bij de rechter in beroep te gaan? Waarom is de beslissing van de geschillenkamer, dat volgens GS een besluit van GS is, niet op de besluitenlijst van GS geplaatst?

De heer Beukeveld zal naar de civiele rechter gaan indien de provincie Drenthe blijft weigeren over beide kwesties met de familie te spreken. Zowel provincie als gemeente verschuilt zich achter de uitspraak van de Raad van State, welke uitspraak volgens Beukeveld alleen tot stand kon komen doordat de provincie heeft verzuimd een rechtmatigheidsonderzoek te doen naar het handelen en hierover een uitspraak te doen. Volgens de familie regeert de leugen en voor die uitspraak is volgens spreker, nadat hij de dossiers heeft bestudeerd, veel te zeggen.

Is de voor de gemeente en de provincie niet veel voordeliger buiten de rechtszaal om de vredesonderhandelingen met de familie Beukeveld te beginnen of een commissie in te stellen die het dossier nog eens nader bekijkt?

De heer LOOMAN wijst erop dat dit dossier niet voor het eerst in de commissie aan de orde is. Hij neemt afstand van het taalgebruik in de brief, de heer Beukeveld moet de civiele procedure dan maar starten en verder is de familie bij de staten aan het verkeerde adres als het om een schikkingsvoorstel gaat.

De heer HOLMAN heeft geen enkele behoefte aan het ventileren van een mening over een uitspraak van een rechterlijke instantie. Hij hoort alleen wel graag de reactie van GS op de beschuldiging dat niet is gereageerd op een brief en een beroepsschrift.

De heer SCHAAP constateert dat er bezwaarschriften bij de provincie zijn ingediend, dat die bezwaarschriften zijn doorgestuurd naar de Raad van State en dat die raad ze vervolgens niet ontvankelijk heeft verklaard. Hij ziet dan ook geen enkele reden om deze zes jaar oude zaak opnieuw tegen het licht te houden.

De heer HARLEMAN stelt vast dat de uitspraak dat die brieven er niet waren, dus niet klopt, maar dat de brieven doorgestuurd zijn en niet als bewaarschrift zijn opgevat.

De heer SCHAAP vindt het het recht van de Raad van State om die opvatting te hebben.

De heer HARLEMAN vindt dat het wel verschil maakt of de Raad van State zegt dat die brieven er niet zijn, of dat hij zegt dat ze er wel zijn, maar dat het in zin van de wet geen bezwaarschriften zijn.

De heer SCHAAP wijst op de opvatting van de Raad van State hierover.

De VOORZITTER vraagt de heer Beukeveld of de commissie voldoende op zijn argumenten is ingegaan.

De heer BEUKEVELD dankt de heer Kloos voor diens goede woorden.

Hij vindt het jammer dat de heer Swierstra niet aanwezig is, want tegen hem loopt nog een gerechtelijke procedure. De heer Swierstra is beschuldigd van fraude, valsheid in geschrifte, meened en omkoping van de rechter. Dergelijke dingen laat de familie Beukeveld niet aan zich voorbijgaan.

De heer LOOMAN zegt dat het aan de rechterlijke macht is hierover een uitspraak te doen en niet aan de staten.

De heer BEUKEVELD zegt dat na de procedure tegen de heer Swierstra er ook een tegen de heer Ter Beek zal worden aangespannen. De heer Ter Beek heeft tegen de Raad van State gelogen en de Raad van State gaat nergens op in. De burger heeft bij de Raad van Staten nul komma nul in te brengen.

TWEEDE TERMIJN

De heer KLOOS constateert dat zijn vragen niet worden beantwoord. Hij zal de vragen schriftelijk indienen en aan de hand van het antwoord hierop zal hij bekijken hoe verder te handelen. Er zijn nogal wat aantijgingen gedaan en het is zaak te bekijken in hoeverre die terecht zijn.

De heer HARLEMAN vraagt of het niet voldoende is dat de Raad van State een uitspraak heeft gedaan. PS zijn niet de instantie om te beoordelen of de Raad van State gelijk heeft.

De heer KLOOS erkent dat de Raad van State een eigen verantwoordelijkheid heeft, maar de Raad van State baseert zijn uitspraak op stukken. Als GS bepaalde stukken niet heeft behandeld en dus een bepaalde zienswijze niet kon worden meegenomen, dan zijn er in het voortraject zaken verkeerd gegaan. Het is zaak uit zoeken wie hiervoor verantwoordelijk is en wie hieraan heeft meegewerkt. Dit onderzoek kan verbeterpunten voor het functioneren van de organisatie opleveren.

De VOORZITTER constateert dat de commissie dit punt voldoende besproken acht.

De commissie heeft zojuist nog uitgereikt gekregen het afschrift van een brief aan de toenmalige burgemeester, de heer Jansma.

8. Statenstuk 2005-201: Wijziging Reglement van orde (RvO) voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van PS en wijziging RvO voor de vergaderingen van de statencommissies

De heer BOMHOF heeft de woordvoerders van de andere fracties al op de hoogte gebracht van zijn bezwaren tegen de voorgestelde wijzigingen.

Dat de voorzitter van een statencommissie de beslissende stem heeft bij het staken der stemmen, lijkt spreker niet juist, omdat die voorzitter geen lid van de commissie is. Daarom stelt de VVD voor om wanneer de stemmen staken, een voorstel geacht moet worden te zijn verworpen.

Het is al enige tijd gebruikelijk de onderwerpen die te maken hebben met handhaving en toezicht in de Statencommissie Omgevingsbeleid te bespreken. Die gang van zaken wordt nu in het reglement met het noemen van de onderwerpen geformaliseerd. Spreker vraagt zich af of dit wel juist is omdat ook de andere commissies wel met handhaving en toezicht te maken hebben, bijvoorbeeld als het gaat om de subsidieregels van het SNN, dus IT-atelier, en de subsidievoorwaarden van de Algemene subsidieverordening (ASV).

De VVD stelt daarom voor bij de taken van elke commissie ook handhaving en toezicht op te nemen.

De heer HARLEMAN heeft de indruk dat in de voorgestelde wijziging alleen bedoeld wordt het in zijn algemeenheid spreken over handhaving, en dat iedere commissie zich er bij een voor die commissie relevant onderwerp ook mee bezig kan houden.

De heer BOMHOF zegt dat dan de formulering niet juist is. Zoals het nu is geformuleerd, kan ook de handhaving als het om bestuurlijke zaken gaat slechts in de Statencommissie Omgevingsbeleid aan de orde komen. Als dan in het reglement niet is opgenomen dat de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE) zich moet bezighouden met het handhaven van SNN-regels, kan iedereen zeggen dat die commissie daartoe geen bevoegdheid heeft. Het gaat erom dat het zorgvuldig geregeld wordt. Bij de Statencommissie Cultuur en Welzijn worden de bestaande thema's vervangen door 5 programmalijnen. Dit betekent wel dat wanneer in de nieuwe statenperiode voor andere programmalijnen wordt gekozen, het RvO opnieuw moet worden gewijzigd. Daarom lijkt het spreker beter de huidige opsomming te handhaven.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN heeft de voorstellen van de VVD niet ontvangen. Zij is het echter eens met het opmerkingen van de heer Bomhof over de rol van de voorzitter bij het staken der stemmen en over het vervangen van de bestaande thema's bij de Statencommissie Cultuur en Welzijn door 5 programmalijnen. Op het terrein van toezicht en handhaving vertrouwt zij op de deskundigheid van de heer Bomhof en steunt hem ook daarin.

De heer HUIZING hoort graag de reactie van het Presidium, maar meent dat de heer Bomhof wel gelijk heeft met zijn opmerking dat de voorzitter geen lid is van de statencommissie.

Gewoonlijk wordt bij het staken der stemmen een voorstel geacht te zijn verworpen, maar daarbij krijgt degene die tegen is, wel altijd zijn zin. Daarom stelt hij voor de formulering te veranderen in "Bij het staken der stemmen wordt een voorstel geacht te zijn aangenomen".

Ook met betrekking tot de overige opmerkingen wacht hij de reactie van het Presidium af, al begrijpt hij wel waarom de heer Bomhof die opmerkingen geformuleerd heeft zoals hij heeft gedaan.

Mevrouw MULDER kan zich wel vinden in de voorstellen van de heer Bomhof.

De heer KLOOS merkt op dat in de raad van zijn gemeente bij het staken der stemmen de verdere behandeling van het betreffende agendapunt wordt verdaagd naar de eerstvolgende vergadering.

De heer BOMHOF wijst erop dat met het verdagen van een besluit ook de verdere behandeling van het hele agendapunt wordt doorgeschoven. Dat is in sommige gevallen niet slim en daarom heeft hij zijn voorstel ingediend. Hij kan overigens ook leven met het voorstel van de heer Huizing. Het gaat er uiteindelijk om dat er duidelijkheid komt.

De heer KLOOS wijst erop dat de bespreking dan wel moet plaatsvinden in een commissie met meer bevoegdheden dan er alleen over mogen praten. Besluiten dienen door PS te worden genomen.

De heer HAAR kan met de voorstellen van de fractie van de VVD instemmen. Degene die een voorstel doet, moet de anderen overtuigen. Als hij daarin niet slaagt en de stemmen staken, dan is het terecht dat het voorstel geacht wordt niet te zijn aangenomen.

De heer LANGENKAMP is het met de voorstellen van de heer Bomhof eens. Het belangrijkste daarvan is dat met betrekking tot de rol van de voorzitter.

Verder vindt hij de suggestie van de heer Huizing om bij het staken der stemmen het voorstel aangenomen te verklaren, wel leuk.

De heer LOOMAN bekent dat het Presidium niet altijd alle wijsheid in pacht heeft. De overweging om bij het staken der stemmen de voorzitter de doorslaggevende stem te geven, was een heel pragmatische. De commissies nemen geen besluiten van inhoudelijke aard, vaak gaat het erom dat iets geregeld moet worden, zoals het vaststellen van een datum voor een werkbezoek. De normale regeling dat bij het staken der stemmen de verdere behandeling wordt verdaagd, is dan geen pragmatische oplossing. Het lijkt hem beter om een voorstel bij het staken der stemmen verworpen te verklaren, omdat er bij het staken der stemmen geen meerderheid is voor een bepaalde beslissing; maar over het voorstel van de heer Huizing kan natuurlijk ook gestemd worden. Er zijn nu 15 commissieleden aanwezig, dus er valt altijd een beslissing.

De VOORZITTER merkt op dat al is vastgesteld dat de commissie geen beslissingen neemt.

De heer LOOMAN erkent dit. De commissie brengt alleen een advies uit aan de staten die vervolgens op 21 december een besluit nemen.

Ten aanzien van handhaving en toezicht refereert spreker aan de discussie in het voorjaar van 2005. Toen is besloten handhaving en toezicht bij de Statencommissie Omgevingsbeleid onder te brengen. Handhaving en toezicht is met name gericht op vergunningverlening en handhaving op het terrein van milieu en natuur en in de ambtelijke organisatie is hiervoor zelfs een aparte productgroep opgericht. Het toezicht op basis van de ASV is ingebed in de hele cyclus van planning en control en komt in die zin in elke commissie aan de orde.

Het handhavingsbeleid, dus niet het handhaven an sich, hoort wel thuis in de Statencommissie BFE. Als de taken van de Statencommissie Cultuur en Welzijn breder worden geformuleerd, zitten de staten over een aantal jaren met een verouderde terminologie. Maar als de staten het anders geformuleerd willen hebben, zal het Presidium die wens volgen.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF zegt bij zijn opmerkingen over toezicht en handhaving niet voor niets IT-atelier en de ASV te hebben genoemd. Bij toezicht gaat het om de controle op de uitvoering en bij handhaving gaat het erom te beoordelen of het college al dan niet terecht sancties heeft opgelegd of dit juist heeft nagelaten, beide toch zaken waarmee ook de staten van doen hebben. Het gaat dus terdege wel verder dan vergunningen en omgevingsrecht.

Het onderscheid dat het Presidium maakt als het om beleid gaat, begrijpt spreker niet: handhavingsbeleid hoort bij BFE volgens het college, maar bij het milieu gaat het vooral om handhavingsbeleid. Handhavingsbeleid over de ASV hoort dus gewoon thuis bij de Statencommissie Cultuur en Welzijn. Het is daarom nodig in alle drie statencommissies een duidelijke grondslag te leggen voor toezicht en handhaving.

De heer HARLEMAN heeft de indruk dat de heren Looman en Bomhof hetzelfde zeggen. De heer Looman zegt dat handhaving in alle commissies thuishoort, maar dat als het gaat om hoe er gehandhaafd moet worden, alleen de Statencommissie BFE zich daarover kan uitspreken.

De heer LOOMAN bevestigt dat handhavingsbeleid in BFE thuishoort. Het voorbeeld IT-atelier begrijpt hij in dit verband niet. Handhaving en toezicht geschiedt aan de hand van verordeningen. Ook bij de ASV moeten de staten wel toezicht houden, maar dat is een heel ander soort toezicht dan het toezicht waarvan in deze verordening sprake is.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN meent dat het desondanks wel handhaving en toezicht blijft. Er worden immers beschikkingen afgegeven aan instellingen en dan moet er op de een of andere manier gecontroleerd worden.

De heer HUIZING is het met de fractie van D66 eens dat degenen die een voorstel indienen goede argumenten moeten hebben, maar wijst erop dat hetzelfde geldt voor degenen die dan tegen dat voorstel zijn. Hij is echter bereid het standpunt dat bij het staken van de stemmen een voorstel verworpen is, te aanvaarden.

Op het punt van IT-atelier vindt hij het antwoord van de heer Looman redelijk overtuigend.

De heer LOOMAN lijkt het goed dat nog even verduidelijkt wordt wat in het kader van deze verordening onder handhaving en toezicht moet worden verstaan.

Met betrekking tot het gestelde in artikel 2, derde lid, zal het Presidium nagaan of de programmaliijnen exact moeten worden omschreven of dat een meer algemene formulering mogelijk is.

Hij concludeert tenslotte dat de meerderheid van de commissie ervoor is dat bij het staken der stemmen een voorstel geacht is te zijn verworpen.

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk de B-status moet behouden.

9. Statenstuk 2005-207: Initiatiefvoorstel Verordening Dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan

De VOORZITTER merkt op dat het college heeft laten weten na de beraadslaging in de commissie zijn bedenkingen en zienswijzen op papier te zullen zetten, waardoor het stuk in ieder geval als B-stuk naar de statenvergadering gaat.

De heer SLUITER vindt het voorstel een goede poging om meer gelijkwaardigheid te bewerkstelligen tussen burger en overheid in hun onderlinge verkeer, waarbij het feit dat de overheid bij de vergunningverlening een monopoliepositie heeft en de burger altijd meer afhankelijk is, een rol speelt. Dit verschil in positie mag niet betekenen dat de burger meer dan de overheid gehouden is zich veel aan te trekken van termijnen. Eigenlijk moet ook door de overheid termijnverzuim worden gevoeld, zoals dit voor de aanvrager al heel lang en in niet geringe mate het geval is.

Nog verdergaand dan dit voorstel is het toepassen van het beginsel van *silentio positivo*, het beginsel dat bij uitblijven van een tijdig antwoord van de overheid de vergunning geacht wordt te zijn verleend. Dit beginsel komt in het Nederlands recht mondjesmaat voor, namelijk alleen bij de Woningwet, terwijl het in andere landen een wijdverbreid beginsel is. Zo'n aanpak zet nog meer druk op de overheid en brengt nog meer gelijkwaardigheid in de rechtspositie tussen bestuursorgaan en aanvrager.

Op termijn vindt D66 een dergelijke aanpak wel het overwegen waard, al was het maar in verband met de beperking van administratieve lastendruk en bureaucratie.

Een denkbare tussenvorm vanuit het afhankelijkheidsperspectief is het verlagen van de legeskosten naarmate voor de aanvrager de beslissing langer uitblijft, al zorgt dit natuurlijk wel voor frictie met het beginsel van kostendekkendheid van de leges.

Op termijn zou dus gekeken moeten worden naar het beginsel van *silentio positivo*. Daarbij is ook de studie van de taskforce vereenvoudiging vergunningen en het Adviescollege toetsing administratieve lasten, het duo Kraaijeveld-Linschoten, zeker de moeite van het lezen waard.

Hoewel in het voorstel wordt beoogd de aanvrager in procedureel opzicht een meer gelijkwaardige positie te geven ten opzichte van het bestuursorgaan blijft de aanvrager nog wel erg veel verantwoordelijk-

heid houden. Hij moet de primaire beslistermijn in de gaten houden en na ommekomst daarvan binnen een dan nieuw ontstane termijn in actie komen: opnieuw een briefje sturen etcetera om zijn kennelijk belang staande te houden. Maar waarom ontstaat niet na het vruchteloos verstrijken van de beslistermijn van rechtswege aanspraak op de dwangsom, waardoor extra actie van de kant van de aanvrager wordt overgeslagen? Van het bestuursorgaan mag immers meer dan van de indiener de professionaliteit worden verwacht dat de eenvoudige termijnen worden bewaakt.

Hoe is gegarandeerd dat na ingebrekestelling van het bestuursorgaan door de aanvrager, dat bestuursorgaan niet meteen een besluit in primo neemt, waarvan de motivering rammelt en dat alleen wordt genomen omdat spoed nodig is? In zo'n geval ligt de bal weer bij de aanvrager, die dan weer in bezwaar moet gaan, waarbij de finale beslistermijn verder oploopt et cetera. Een bezwaarschriftencommissie zal de aanvrager wellicht in het gelijk stellen en hem terugverwijzen naar het bestuursorgaan dat dan weer tijd krijgt om te beslissen. Kortom, dan zijn er weer maanden voorbij.

De heer HARLEMAN vraagt of wanneer PS in de gaten krijgen dat dit een paar maal gebeurt, GS niet dit onmiddellijk te horen krijgen dat zij de zaken beter moeten regelen.

De heer SLUITER gaat ervan uit dat dit achteraf in een rapportage zeker terugkomt.

Volgens de verordening is het mogelijk dat dwangsom op dwangsom volgt, dat wil zeggen dat bij ingebrekestelling en het niet tijdig afgeven van de dwangsombeschikking er opnieuw een ingebrekestelling kan volgen. Als zoiets gebeurt, is de rechtstreekse politieke verantwoordelijkheid van de betrokken gedeputeerde aan de orde.

Als hoogte van de dwangsom wordt € 20,- per dag voorgesteld en dat gedurende 50 dagen, waarmee het maximum € 1.000,- wordt, een bedrag waarvan zelfs de meest armlastige provincie niet wakker zal liggen. Voor de aanvrager kan door het almaar uitblijven van de gevraagde beschikking de schade aanzienlijk hoger zijn dan € 1.000,-. Een bovengrens van € 5.000,- voor de dwangsom acht D66 wat meer in verhouding. Ook zou in het huidige voorstel de rekenformule kunnen worden omgedraaid in € 50,- per dag gedurende 20 dagen. Daarmee wordt wat meer op spoed aangedrongen en bovendien staat het bedrag voor de aanvrager meer in verhouding tot de werkelijkheid.

Het positieve punt in het ontwerpbesluit is het vooraf bepalen van de expiratiedatum. Wat D66 betreft wordt dit een trend. Het dwingt namelijk tot herbezinning op nut en noodzaak van regelgeving en het helpt bij het verder uitdunnen van wildgroei en het kappen van dor hout.

De heer KLOOS vindt het positief dat met dit voorstel wordt geprobeerd de besluitnemer en de verzoeker op gelijke voet te zetten. In het verleden is het te vaak voorgekomen dat een aanvraag niet ontvangen werd verklaard omdat die een halve dag te laat was ingediend. Er gaan nu ook sancties gelden voor het bestuursorgaan, waarbij een bedrag van € 50,- per dag gedurende 20 dagen beter als stok achter de deur fungeert dan wat nu in het voorstel staat. Maar het is nog beter om wanneer een overheid de geldende termijn overschrijdt, die overheid te verplichten de aanvraag te honoreren. Dat is een nog veel kortere weg. Maar natuurlijk kan het ook en-en zijn.

(De heer Swierstra verschijnt ter vergadering.)

De heer DE JONG is blij met het initiatief om de burger wat meer op een gelijkwaardige hoogte te brengen met een bestuursorgaan.

Hij dringt er wel op in paragraaf 2. "Inhoud van het initiatiefvoorstel" op pagina 3 duidelijker aan te geven in welke gevallen een burger wel en in welke gevallen hij niets aan de regeling heeft.

Net als D66 vindt ook het CDA de genoemde dwangsom per dag aan de lage kant. Het is beter hiervan € 50,- per dag te maken en de termijn op 20 dagen te stellen. Ook het voorstel om de leges te verlagen naarmate een besluit langer uitblijft, vindt spreker zeer sympathiek. Een ondernemer moet soms lang wachten op een beslissing, dat wachten kost hem geld en het is goed dat er nu meer druk op het bestuur komt om de stukken tijdig af te geven.

De mededeling dat het college zich na de bespreking in de commissie nog eens over het voorstel zal buigen, heeft spreker wat bevreemd. Hij roept GS op om het idee van het voorstel te steunen, hoewel er misschien heel wat praktische bezwaren aan kleven.

De heer LOOMAN zegt als mede-indiener niet zoveel neiging te hebben tot het maken van opmerkingen die tot doel hebben het voorstel bij te stellen.

Wat nu wordt voorgesteld, gebeurt in overheidsland steeds vaker en de initiatiefnemers hebben dan ook wat leentjebuurt gespeeld.

Hij heeft de brief van het college als heel positief ervaren. Immers, het college geeft de staten de ruimte te zeggen hoe zij het willen hebben, en wil daarna alleen nog de kans hebben hierop te reageren. Het college zal van goede huize moeten komen willen de staten bereid zijn hun voorstel te wijzigen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN zegt dat ook haar fractie op zich wel positief staat tegenover het voorstel, maar vraagt zich alleen af of de overheid wel onder de indruk is van een dwangsom van € 20,-- per dag gedurende 50 dagen. En uiteindelijk betaalt de belastingbetaler het natuurlijk allemaal zelf.

Betekent wat in artikel 2, zevende lid, staat dat wanneer uiteindelijk negatief wordt beslist op het betalen van de dwangsom, het ontvangen geld moet worden terugbetaald? Staat die dwangsom wel in verhouding tot de geleden schade? Is de mogelijkheid die de heer Sluiter noemde, dat een vergunning wordt verstrekt als de overheid de termijn overschrijdt, niet veel duidelijker?

De heer LANGENKAMP zegt dat zijn naam dan wel in het stuk is genoemd, maar dat de heer Bomhof alle eer toekomt.

Spreker heeft de indruk dat het wel een van de eerste verordeningen op dit gebied is. In het burgerhandvest dat GroenLinks enige maanden geleden voorstelde, werd wat in de voorliggende regeling staat genoemd als een van de mogelijkheden om de kloof tussen burger en overheid te dichten. Hij hoopt dat de heer Bomhof nog genoeg energie over heeft om ook de andere in het burgerhandvest genoemde punten ter hand te nemen.

De heer BOMHOF zegt dat de initiatiefnemers bij het schrijven van deze verordening een overheid voor ogen heeft gestaan die beter moet presteren en tijdiger de zaken moet afdoen. Helaas was het nodig in de verordening ook enkele prikkels op te nemen om dit voor elkaar te krijgen. Het is niet de bedoeling de uiteindelijke dwangsom zo hoog te maken dat die voor de betrokken persoon of het betrokken bedrijf een zekere schadevergoeding inhoudt, het gaat erom dat de overheid zelf in staat wordt gesteld, mede door de boetes en de dwangsommen die eventueel moeten worden betaald, haar eigen werkwijze te verbeteren. Het is ook de bedoeling om regels niet langer te laten bestaan dan nodig is en als over vijf jaar duidelijk is dat de termijnen dan wel worden gehaald, dus dat de werkwijze is verbeterd, dan kan de regeling ophouden te bestaan.

Voor de hoogte van de dwangsommen is aangesloten bij de landelijke regeling die op komst is (het initiatiefvoorstel Wolfsen/Luchtenveld), een regeling waarbij ook de provincie Zuid-Holland zich al heeft aangesloten. Als Drenthe besluit de bedragen te veranderen en de Tweede Kamer neemt het initiatiefwetsvoorstel aan dan moet waarschijnlijk via het overgangsrecht het Drentse verhaal weer worden aangepast. Dat is een reden om voorzichtig te zijn bij het veranderen van de bedragen. Het bedrag is niet hoog maar alleen al het gegeven dat een dwangsom moet worden betaald, zal voor een bestuurscollege reden zijn om zich op zijn manier van werken te bezinnen.

De staten verlangen elk jaar een rapportage van GS, waarin moet staan hoe het bestuur is omgegaan met de termijnen, hoeveel dwangsommen zijn uitgekeerd en hoe hoog die waren en hoe beschikkingen tot stand zijn gekomen. De staten kunnen het college dan vragen waarom het zo is gegaan, of het niet anders kan en zij zullen dan zeggen dat het beter moet.

De heer Sluiter vraagt of vergunningen niet geacht moeten worden te zijn verleend wanneer de termijn is overschreden. Dat gebeurt al bij bouwvergunningen en vergunningen krachtens de Monumentenwet. Bij de nieuwe Wet omgevingsvergunning is bij deze mogelijkheid ook uitgebreid stilgestaan en is erop gewezen die mogelijkheid zeker niet toe te passen wanneer het om onomkeerbare effecten gaat. Als

een vergunning van rechtswege wordt verleend, wordt die verleend op aanvraag van de aanvrager. In die aanvraag kunnen heel bijzondere dingen staan.

De heer HARLEMAN wijst erop dat zo'n vergunning alleen wordt verleend in gevallen waarin het bestuursorgaan in gebreke is gebleven door niet binnen de gestelde termijn te reageren.

De heer BOMHOF zegt dat wanneer het bestuur de verlengingstermijn niet haalt en dit te wijten is aan oorzaken in eigen huis, het mogelijk is dat een vergunning geacht wordt van rechtswege te zijn verleend. In een onomkeerbare situatie is dat zeer ongewenst. Als de aanvrager of een derde geen medewerking wil verlenen ten behoeve van het bestuursorgaan, dan is die kans er niet.

Het voorstel om de leges te verlagen naarmate de procedure langer duurt, is landelijk in discussie. In het wetsontwerp over de omgevingsvergunning staat dat een bestuursorgaan na vier maanden de complete leges moet betalen en dat daar nog een boete bovenop komt als na die vier maanden nog langer in gebreke wordt gebleven. Die procedure is dus voorzien in de regelgeving die er over twee jaar zal zijn. Het initiatiefwetsvoorstel uit de Tweede Kamer voorziet niet in die mogelijkheid en daarom is die ook in de voorliggende verordening, die een verlengstuk beoogt te zijn van de komende landelijke regelgeving, niet opgenomen.

De aanvrager moet altijd goed opletten dat de termijnen niet worden overschreden. Hij moet ook zelf zijn dwangsom activeren. Hij moet een ingebrekestelling naar het bestuursorgaan sturen. Daar heeft hij zes weken de tijd voor en het bestuursorgaan moet dan in twee weken reageren via een zogenoemd vaststellingsbesluit. Vanaf dat moment is er duidelijkheid over de hoogte van de dwangsom, maar het vaststellingsbesluit kan, wanneer de aanvrager het niet eens is met de hoogte van de dwangsom, ook weer aanleiding zijn voor bezwaar of beroep. Dwangsom op dwangsom kan niet.

De initiatiefnemers zullen met behulp van de ambtelijke ondersteuning, die ook ditmaal weer voortreffelijk was, nog een aantal zaken in de verordening aanscherpen, want ook het gestelde in artikel 2, zevende lid, is wat onduidelijk.

Het is natuurlijk mogelijk de rekenformule te veranderen en wanneer een meerderheid in de staten daarvoor is, zullen de initiatiefnemers die mogelijkheid welwillend bekijken.

Spreker wijst op het recht van GS om bedenkingen in te brengen tegen voorstellen vanuit de staten. Het is goed dat GS na dit debat, waarschijnlijk schriftelijk, reageren en de initiatiefnemers zullen vervolgens hun schriftelijke reactie daarop geven. Beide stukken zullen ter beschikking zijn bij de besluitvorming in de staten over dit initiatiefvoorstel.

De heer KLOOS zegt als burger het gevoel te hebben dat hij, als hij te laat is, af is. Als de overheid te laat reageert, betaalt zij € 1.000,-- waarna de aanvraag weer het circuit ingaat tot er uiteindelijk een uitspraak komt. Als burger en overheid gelijkwaardig zijn dan moet het zo zijn dat wanneer de overheid haar termijn heeft overschreden, de burger zijn geluk heeft.

De heer BOMHOF zegt dat dit niet kan. De aanvrager kan pas een ingebrekestelling sturen als de overheid in gebreke is. Er mag dus niet gemakshalve vanuit gegaan worden dat de overheid wel te laat zal zijn. De aanvrager moet afwachten tot de wettelijke termijn of de door de overheid zelf vastgelegde termijn is overschreden en kan pas dan de ingebrekestelling versturen, waarna de overheid nog een termijn krijgt. Dan volgt een vaststellingsbesluit en daarna is de zaak helemaal rond.

Hoe sympathiek het ook is wat de heer Kloos voorstelt, het kan niet.

Wel gaat krachtens de verordening de burger meer gelijkwaardig aan de overheid functioneren. De verordening is ook bedoeld om de overheid beter aan de termijnen te laten voldoen.

De heer KLOOS is het met de heer Bomhof eens dat de verordening wel een stok achter de deur is. Maar het blijft raar dat wanneer de burger te laat is, hij wordt afgetikt, terwijl de overheid als het haar niet uitkomt iets langer kan laten duren.

De heer BOMHOF zegt dat de burger bij het doen van een aanvraag een folder krijgt, waarin precies zijn rechten en plichten staan. Op dat moment weet hij wat hij kan doen. De manier om te reageren op een ingebrekestelling is ook helemaal vormvrij, waardoor een briefje met als inhoud: "Ik klaag erover dat dit besluit niet op tijd genomen is" al als een ingebrekestelling wordt beschouwd.

TWEEDE TERMIJN

De heer SLUITER beschouwt de verordening als een stapje op de goede weg. Terzake van de rekenformule en/of de totale hoogte van de dwangsom overweegt zijn fractie in de statenvergadering met een amendement te komen. In dat amendement zal een opwaartse bijstelling van het totaalbedrag worden voorgesteld en een wat andere rekenformule. Hij heeft begrepen dat een amendement van die strekking bij de heer Bomhof niet onmiddellijk in dorre aarde zal vallen.

De heer BOMHOF bevestigt dit.

De heer LOOMAN vindt de charme van het voorstel dat zoveel mogelijk aansluiting is gezocht bij wat andere overheden op dit moment doen en dat ook aansluiting is gezocht bij het initiatiefwetsvoorstel van Wolfsen en Luchtenveld. Naar zijn mening kunnen de staten de voorstelde stap wel zetten.

De heer DE JONG hoort nu al graag iets van het college.

De heer SCHAAP zegt dat het college zich al wat heeft kunnen beraden op de gevolgen van het invoeren van de voorgestelde verordening. Het college omarmt de gedachtegang van de indieners volledig, maar heeft nog wel een paar vragen met betrekking tot de invoering en de relatie met de komende wetten. De informatie die het college heeft is dat de wet van Wolfsen en Luchtenveld mogelijk per 1 januari 2007 wordt ingevoerd, dus een halfjaar na de inwerkingtreding van de verordening. Wat moet er dan in dat halfjaar worden gedaan?

Het college inventariseert momenteel binnen welke delen van de organisatie de verordening kan worden ingevoerd en bij welke delen daarvoor nog maatregelen moeten worden genomen en of dit wel binnen een halfjaar kan.

Het college zal niet uitvoerig ingaan op de mogelijkheid van het toepassen van het "Wie zwijgt, stemt toe", want dat kan in dit geval niet.

De heer BOMHOF wijst erop dat wanneer de landelijke wetgeving op 1 januari 2007 wordt ingevoerd, er een overgangstermijn van vijf jaar geldt waarin bestaande verordeningen nog gerespecteerd worden. Als de voorliggende verordening op 1 juli 2006 ingaat en vijf jaar lang van kracht blijft, valt het in werking zijn ervan ruim binnen de overgangstermijn.

Hij vraagt of het college alsnog met een schriftelijke reactie op de inbreng van de staten komt.

De heer SCHAAP zegt dat het college met een schriftelijke reactie komt.

De heer BOMHOF dankt de commissie voor de steun en het enthousiasme op enkele punten. Hij dankt ambtelijk apparaat voor de goede ondersteuning en daarbij in het bijzonder de heer De Ruiter van Stafgroep BJC.

Hij ziet de discussie in de vergadering van februari met belangstelling tegemoet.

De VOORZITTER stelt vast dat het college nog met een schriftelijke reactie komt en dat de initiatiefnemers daarop weer zullen reageren. Bovendien zullen zij de verordening op enkele punten aanscherpen. De heer Sluiter heeft verder aangekondigd de indiening van een amendement te overwegen.

10. Brief van 28 september 2005, kenmerk 39/5.10/2005008877, inzake Huisvestingsplan provincie Drenthe

Mevrouw KLIP wil voorafgaand aan de discussie nog een drietal punten nader toelichten. Met betrekking tot de planning wil zij iets corrigeren en de informatie verder aanvullen en verder wil zij het genoemde bedrag toelichten en de denkrichting die bij het schrijven van de nota is gevolgd.

In de nota staat dat de besluitvorming door PS in het voorjaar van 2006 zal plaatsvinden. Wat het college betreft gaat het dan in ieder geval over de projectorganisatie, de resultaten van het programma van eisen en programma van wensen wat betreft het bestuurlijke gedeelte, een nadere aanscherping van het totale programma van eisen en een plan van aanpak inclusief de planning.

Formeel behoeft dit alles geen besluitvorming door de staten, maar het college kan zich voorstellen dat de staten wel aan een tussentijdse besluitvorming hechten. Zij hoort graag of dit het geval is.

De volgende besluitvorming vindt dan in november 2006 plaats, wanneer het definitieve huisvestingsplan inclusief de definitieve kosten en het beschikbaar stellen van het krediet door de staten aan de orde zijn. Het college stelt zich vervolgens voor om in 2007, dus niet in 2006 zoals in de nota staat, te starten met een gefaseerde invoering van de nieuwe structuur, te beginnen bij een proefafdeling.

Op grond van deze planning zullen in 2006 al wel de eerste minimale tijdelijke voorzieningen getroffen worden ten behoeve van een deel van de ambtelijke organisatie, vooral omdat er op dit moment grote problemen zijn op het gebied van de huisvesting. Voor de tijdelijke huisvesting zijn geen extra kredieten nodig.

Het in de nota genoemde bedrag van €9,4 miljoen is een schatting, gemaakt op basis van benchmarkgegevens van organisaties met een vergelijkbaar aantal werknemers, met een vergelijkbaar gebouw, een vergelijkbaar aantal vierkante meters en een vergelijkbaar type werkzaamheden.

De denkrichting van het college gaat niet in de richting van een gouden gebouw, op elke afdeling een eigen bibliotheek en om de honderd meter een koffiecorner, kortom, geen IT-atelier inrichting.

De denkrichting gaat wel in de richting van afbouw van de bemenste koffierondes, in de eerste plaats omdat dit dermate zwaar werk is dat het Arbo-technisch niet langer verantwoord is en er klachten van de betrokken personeelsleden komen. De gedachten gaan ook in de richting van het inrichten van stilte-ruimtes waar geconcentreerd gewerkt kan worden, want ten opzichte van ruim dertig jaar geleden is de manier van werken natuurlijk wel veranderd. De gedachten gaan ook in de richting van een grotere flexibiliteit in de bezettingsmogelijkheden, opdat niet bij elke kleine verandering grootscheepse verbouwingen nodig zijn. De gedachten van het college gaan ook in de richting van een sobere variant. Er zal dus niet bijgebouwd worden, want dat is veel duurder. Het moet een gebouw worden dat toekomstproof is en bij de realisering daarvan wil het college de staten nauw betrekken, waarbij college en staten wel ieder hun eigen verantwoordelijkheden houden. Als de staten hierover nadere gedachten hebben, hoort het college die graag.

De heer DE JONG heeft met belangstelling kennisgenomen van alle stukken en van de presentatie in de ontvangstzaal. Veel van zijn op- en aanmerkingen zijn door de inleiding van de gedeputeerde al beantwoord.

In de begroting 2006 is voor 2007 een bedrag voor de huisvesting opgenomen, de zaak is bij de Voorjaarsnota besproken en nu ligt dan een brief voor.

Op pagina 18 van de Huisvestingsnota gaat het om een bedrag van bijna €11 miljoen, terwijl in de begroting sprake is van ruim €7 miljoen en in de Voorjaarsnota 2005 jaarlijkse bedragen zijn genoemd. Kan op redelijk korte termijn inzicht worden gegeven in hoe die bedragen zich met elkaar verhouden en dan daarbij een relatie worden gelegd met de gebruikelijke huisvestingslasten van de provincie tot nu toe? Sprekers fractie heeft de indruk dat de kosten zullen stijgen, maar misschien vallen elders wel bedragen vrij.

Spreker heeft inmiddels begrepen dat de pilot pas in 2007 start.

In de nota staat dat het gebouw een bepaalde representativiteit moet hebben. Dat is uiteraard nodig, maar de indruk van het CDA is dat die representativiteit niet zo onder de maat is dat er per se iets aan gedaan moet worden. Waarom moet die representativiteit dan hoger worden?

Ligt aan het hele plan een soort van nut-en-noodzaak-discussie ten grondslag? Noord-Holland heeft besloten heel veel ambtenaren hun werk extern te laten doen en naar een kleinere kern te gaan. Heeft het college van Drenthe ook over zoiets nagedacht, of is uitgegaan van dezelfde personeelsbezetting in de komende tien tot vijftien jaar?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het erop lijken dat moest worden gekozen uit aanbouwen of het inrichten van flexibele werkplekken. Zijn daarbij ook de kosten van beide varianten vergeleken? Is ook nog nagedacht over bijvoorbeeld het afstoten van bepaalde onderdelen?

Wordt de keuze voor flexibele werkplekken door de organisatie gedragen? Is al bekend wat gedaan gaat worden als de pilot mislukt?

In de begroting is voor de huisvesting bijna € 8 miljoen opgenomen, waar nog ruim € 1 miljoen voor hard- en software bij komt, terwijl in de voorliggende brief andere cijfers worden genoemd. Kunnen de staten een overzicht krijgen van alle kosten, dus ook de kosten die nu nog volgen?

De fractie van de OPD vindt het positief dat het college uitgaat van een sobere variant voor het provinciehuis. Het huidige gebouw is functioneel en dat moet het blijven, want daarmee wordt het voor de burgers gemakkelijker het gebouw binnen te gaan.

(De heer Looman verlaat de vergadering.)

De heer WENDT herinnert eraan dat Drenthe twee jaar geleden van Intermediair de prijs kreeg van beste werkgever. Het was een geweldige prestatie van de ambtenaren dat zij in dit verouderde gebouw zo goed werk konden leveren, dat het college er een complimentje voor kon krijgen. Zo beroerd is het dus met de representativiteit niet gesteld, wat ook nog weer eens tijdens de Interprovinciaal Overleg(IPO)-ontvangst in september bleek.

Het doel is een meer inspirerende werkomgeving, een betere samenwerking en meer communicatie te realiseren. In vergelijking met Groningen en Fryslân vindt spreker de situatie in het Drentse provinciehuis goed te noemen, hetgeen onverlet laat dat de situatie voor de ambtenaren best verbeterd kan worden. De ideeën die hiervoor in het rapport worden genoemd, spreken de fractie van de ChristenUnie dan ook zeer aan.

Het feit dat er capaciteitsproblemen zijn, zal voor sommige fracties misschien reden zijn het aantal ambtenaren ter discussie te stellen, maar sprekers fractie kan zich redelijk in de voorliggende voorstellen vinden. Het is goed dat wordt uitgegaan van een sober gebouw, want het kost al met al meer dan genoeg.

De heer HARLEMAN zegt de brief te hebben gelezen als een gedachtegang van het college en die gedachtegang kan hij een heel eind volgen. Het college verzoekt de staten een werkgroep te vormen die het college in het denkproces bijstaat. De fractie van GroenLinks is wel bereid hiervoor iemand te leveren.

Omdat het nog om een denkproces gaat, laat spreker de echte nota nu onbesproken. In de loop van het proces komen de door het CDA en de ChristenUnie genoemde punten van uitstraling en de huisvesting van ambtenaren vanzelf aan de orde. Met de aanvaarding van de begroting 2006 zijn alleen de kosten voor 2006 vastgelegd. Over de jaren 2007 en volgende is nog geen beslissing genomen.

De heer BOMHOF stelt vast dat het in de nota uiteindelijk om een fors bedrag gaat. Op dit bedrag wil de VVD zich nog niet vastpinnen.

Sprekers fractie beschouwt de brief als een aardige aanzet voor verdere gedachteontwikkelingen, maar alvorens het college een eindconcept voorlegt, zullen er nog vele tussenconcepten moeten verschijnen. Spreker hoopt van harte dat daarin ook alternatieven zijn opgenomen, waaruit de staten dan uiteindelijk een keuze kunnen maken.

Een commissie uit de staten gaat meespreken over de inrichting van het bestuursgedeelte en in de Statencommissie BFE zullen daarnaast ook het ambtelijke en publieke gedeelte ter sprake komen. Dit zal soms een heel technische discussie opleveren. Is dan de Statencommissie BFE wel de aangewezen

gesprekspartner voor het college, of is het beter de bespreking van de tussenconcepten en de alternatieven in de huisvestingsclub te houden? Als dit niet gebeurt, zal, zo vreest spreker, de commissie zich tot 2007 met veel details van het huisvestingsplan moeten bezighouden en dat lijkt hem geen inspirerende bezigheid.

De heer HAAR denkt dat het iets met afschrijvingstermijnen en dergelijke te maken heeft dat zo om de 25 jaar gediscussieerd wordt over een grondige verandering van de huisvesting. Het is dan uiterst interessant wat bij zo'n discussie onder "toekomstproof" wordt verstaan. Er moet rekening mee worden gehouden dat de digitalisering nog veel verder zal gaan en dat er nog meer in deeltijd gewerkt zal gaan worden. Dit alles heeft consequenties voor de werkplekken in het provinciehuis.

In de opzet van het plan zitten aspecten die D66 aanspreken. Voor de effectiviteit is de kwaliteit van de werkplek van groot belang en het is goed dat belang wordt gehecht aan flexibiliteit, omdat nog onbekend is hoe de situatie over tien of twintig jaar zal zijn.

Spreker sluit zich aan bij de opmerkingen over de representativiteit van het bestuurlijke gedeelte. De provincie Drenthe moet zich naar buiten toe sober en duurzaam presenteren. En bij duurzaamheid hoort ook dat het soms wat minder modieus en trendgevoelig is. Duurzaamheid houdt niet in dat de vloerbedekking tot op de draad versleten moet zijn voor die wordt vervangen, maar ook daarbij kan wel degelijk enige soberheid betracht worden.

Het lijkt spreker goed dat het programma van wensen en eisen aan de commissie ter bespreking wordt voorgelegd.

Vanwege de binnenkomst van Sinterklaas wordt de vergadering enkele minuten geschorst.

De heer KLOOS dankt GS voor de uitgebreide beleidsnotitie. In zijn fractievergadering heerste eerst verbazing over het feit dat in een tijd van inkrimping en afslanking het provinciehuis voor bijna € 11 miljoen verbouwd gaat worden. Een van de grootste boosdoeners in dit verband is de Arbo, die nogal wat eisen stelt, al is het natuurlijk goed dat die dienst er is. Overigens kan het geen kwaad om een gebouw dat al dertig jaar bestaat te optimaliseren.

De heer ROUGOOR zegt dat vooral de bijdragen van de heren De Jong en Bomhof zijn fractie aanspreken. Sprekers fractie dringt erop aan verschillende alternatieve scenario's te ontwikkelen. Wat nu voorligt is slechts een uitwerking, maar de daarin verwoorde soberheid spreekt de PvdA wel aan. De fractie kan zich echter voorstellen dat er wel andere onderhoudsniveaus mogelijk zijn, die andere kosten met zich brengen. Zo kan spreker zich een minimumvariant voorstellen, waarmee alleen aan de eisen van de Arbo wordt voldaan, want de kwaliteit van het huidige gebouw is verder wel redelijk goed. De staten moeten de gelegenheid hebben te kiezen.

Sprekers fractie is ook voor een inspraakcommissie vanuit de staten, die zich dan moet bezighouden met het hele gebouw en niet alleen met het bestuursgedeelte.

Mevrouw KLIP erkent dat er wel een trend is om om de 25 jaar een verbouwing te plegen, maar dat de verbouwing is dan geen doel op zich: zij is dan noodzakelijk. De provincie werkt nu anders dan 25 jaar geleden. Er wordt nu veel meer interactief gewerkt, samen met burgers en organisaties worden bepaalde ontwikkelingen op gang gebracht en er wordt nu niet meer alleen puur binnen afdelingen gewerkt. Voor bepaalde projecten werken ambtenaren van verschillende productgroepen gedurende een bepaalde tijd samen en het gebouw moet op juist op die andere manier van werken worden ingericht. Nu is het zo dat kamers soms niet goed bezet zijn, soms is er zelfs niemand aanwezig, terwijl die kamers toch propvol bureaus staan. Ambtenaren hebben er ook steeds meer behoefte aan af en toe te kunnen werken zonder het geluid van een collega die een zeer belangrijk telefoontje pleegt. Nu komt het wel voor dat mensen op de gang gaan zitten of zelfs in het trappenhuis vergaderen als zij niet gestoord willen worden. Dit alles maakt het noodzakelijk erover na te denken hoe effectiever en flexibeler met de bestaande ruimte kan worden omgegaan. Toekomstproof is in dit verband een containerbegrip, want natuurlijk spelen ontwikkelingen op het terrein van ICT en de trend tot thuiswerken een rol.

Met betrekking tot het experiment in Noord-Holland wijst spreekster op de ervaringen van de na de herindeling gevormde gemeenten. Zij worden horendol van het feit dat de afdelingen nog over drie of meer locaties verspreid zijn. Extern werken heeft dus niet alleen voordelen, vooral niet als veel samengewerkt moet worden. Ook in Drenthe zijn bepaalde onderdelen uitgeplaatst - het beste voorbeeld is het OV-bureau - maar komen ook weer mensen binnen in het kader van de Natuurbeschermingswet. Spreekster herinnert aan de toezegging dat het college gaat voor een sobere uitwerking, maar ook bij de bestuurlijke ruimtes gaat het niet alleen om nieuw meubilair, maar ook om de situering van de vergaderkamers in het gebouw. Als woensdag de statendag wordt en dus een dag waarop in het gebouw veel activiteiten plaatsvinden, moeten de kamers wel op de goede plek liggen en moeten allerlei ICT-voorzieningen in die kamers aanwezig zijn. Het gaat dus voornamelijk om functionele aspecten. Spreekster geeft toe dat de verschillende staatjes en de verschillende bedragen die worden genoemd, verwarrend werken. Het bedrag van €9,4 miljoen is uitsluitend bedoeld voor het kantoorgedeelte en de vervangende huisvesting, het bestuursgedeelte en de energiebesparende maatregelen - bij de behandeling van de Voorjaarsnota is afgesproken de daarvoor uitgetrokken middelen terug te laten vloeien in de algemene middelen, omdat nu nog niet verbouwd wordt - komen daar nog bovenop. Het gaat dus in totaal om meer dan €9,4 miljoen. In het ene staatje worden de bedragen per werkplek genoemd en ook de investeringen in kapitaallasten zijn niet altijd even duidelijk en daarom zegt spreekster toe dat de commissie nog een overzicht krijgt van de cijfers in de brief, gecombineerd met de cijfers uit de begroting. Die cijfers zullen dan wat logischer gegroepeerd worden. Ook de gegevens over de gebruikelijke huisvestingskosten zullen daaraan worden toegevoegd. De flexibiliteit zal in het nader aangescherpte programma van eisen duidelijker naar voren komen. Als de pilot mislukt, zal niet verder op die weg worden doorgegaan. Sinds 2003 wordt al over het huisvestingsbeleid nagedacht en er is al voor spreekster als gedeputeerde aantrad besloten dat de ruimte binnen het huis moet worden gezocht. Er wordt dus sowieso niet gedacht over nieuwbouw of aanbouw. Verbouw is verreweg de goedkoopste oplossing. De complimenten van de heer Wendt voor de prestaties die de ambtenaren leveren ondanks hun beroerde huisvesting, zullen de ambtenaren in het verslag van deze vergadering kunnen lezen. De heer Harleman heeft gelijk met zijn constatering dat in de brief een denkrichting is aangegeven, maar die denkrichting is wel bepaald aan de hand van uitgangspunten die al eerder zijn besproken: geen aanbouw maar verbouw binnen het huidige gebouw en de combinatie van groepsgericht - kleine ruimtes en concentratieruimtes - en activiteitengericht. Die combinatie levert ook volgens de adviseurs de meeste mogelijkheden voor flexibiliteit binnen het gebouw. De staten moeten nog een aparte beslissing nemen over het plan en de kosten en daarom hoeven de fracties zich nu nog niet op het bedrag vast te leggen. Net als de fractie van de PvdA is die van de VVD van mening dat, om te voorkomen dat de discussie in de commissie veel te technisch wordt, het groepje uit de staten dat zich gaat bezighouden met de inrichting van de bestuurlijke ruimtes, mee moet praten over het totale huisvestingsplan. Spreekster is het daar niet mee eens, want het ligt aan GS en PS als die discussie te technisch wordt. Allerlei technische vragen kunnen schriftelijk worden afgedaan, waarna in de commissie alleen een beleidsmatige en meer visiegerichte discussie plaatsvindt. In die discussie kunnen verschillende varianten aan bod komen, waarbij het college aangeeft wat naar zijn mening de beste oplossing is. Volgend voorjaar zullen een aanscherping van de uitgangspunten en het programma van eisen worden besproken en aan die bespreking kan een statenbesluit gekoppeld worden. De voorgestelde gang van zaken duidt erop dat het college heel zorgvuldig wil handelen en de staten bij het hele traject willen betrekken. Het gaat immers om het huis van alle burgers van Drenthe. De heer Rougoor stelt voor de minimumeisen alleen de Arbo-eisen te laten zijn. Het moet wel wat breder, want de indeling moet zodanig georganiseerd worden dat iedereen optimaal kan werken.

TWEEDE TERMIJN

De heer DE JONG stelt vast dat het college met een stuk komt waarin de bedragen duidelijker op een rij zijn gezet. In de Voorjaarsnota 2006 zal de verdere uitwerking richting Begroting 2007 worden aangegeven. Bevat die voorjaarsnota dan nadere informatie?

Het CDA is op voorhand niet tegen het uitgeven van relatief veel geld aan huisvesting, als het gevolg daarvan is dat met minder ambtenaren meer werk kan worden verzet. Als het verstandig wordt geacht in het hele gebouw airconditioning aan te leggen wat ongeveer € 1 miljoen zal kosten en de ambtenaren kunnen daardoor in de steeds heter wordende zomers productiever zijn dan is het CDA voor zo'n investering. Zo'n uitgave kan de provincie Drenthe weer op plaats 1 brengen bij Intermediair.

Spreker is er steeds vanuit gegaan dat de werkgroep uit de staten zich voornamelijk zou bezighouden met de bestuursvleugel, terwijl het hele gebouw vanuit financieel oogpunt bij de begroting aan de orde zou komen.

De heer HARLEMAN denkt dat het college het geld dat het de komende periode denkt nodig te hebben, gewoon niet krijgt en dat het dus wel degelijk met de staten moet onderhandelen over de kosten en de inverdieneffecten. Hij voelt daarom wel iets voor het voorstel van de heer Rougoor om de begeleidingscommissie vanuit de staten toch ook een blik te laten werpen op het hele gebouw.

De heer DE JONG meent dat dit aanvankelijk niet de bedoeling van het college was.

De heer HARLEMAN gaat ervan uit dat de staten zelf kunnen beslissen of zij daarover gaan, al is de inrichting van het gebouw een bevoegdheid van het college zolang er geen extra geld nodig is.

De heer KLOOS dankt de gedeputeerde voor de goede uitleg van nut en noodzaak van een en ander. Het enige punt zijn dan nog de financiën. Want het gaat om een bedrag van € 11,2 miljoen. Zijn er op dit moment dan geen andere zaken die een hogere prioriteit hebben?

Als er geld nodig is, moeten GS bij PS terugkomen en dan kunnen nut en noodzaak alsnog opnieuw worden afgewogen.

De heer ROUGOOR lijkt het goed dat de commissie op hoofdlijnen stuurt. Daarvoor moet de commissie een aantal varianten worden voorgelegd, die de commissie vervolgens op hoofdlijnen zal bespreken. Het is wellicht goed de tussenrapportage van 2003 in alle overwegingen te betrekken. Voor zover spreker heeft kunnen nagaan, hebben de staten die rapportage nooit gekregen, terwijl daar toch ook wel iets in zal staan over nut en noodzaak.

Daarnaast lijkt het spreker goed dat enkele trends over het middenbestuur, ICT, thuiswerken en activiteitengericht werken op papier worden gezet en dat die in relatie tot het gebouw worden gebracht.

De heer BOMHOF neemt dankbaar kennis van de toezegging dat de commissie goed geïnformeerd wordt over de deelstapjes die naar het eindconcept leiden. Hij verwacht dat de nodige alternatieven met bijbehorende kostenplaatjes worden voorgelegd, waaruit moet blijken wat sober, wat doelmatig en wat efficiënt is en hoe kostenbewust de provincie is. Hij vreest toch wel een heel gedetailleerde en technische discussie over de deelconcepten, want bij deelconcepten gaat het niet zozeer om de hoofdlijnen als wel om de details.

Mevrouw KLIP heeft al opgemerkt dat het college hecht aan het betrekken van de staten, en zeker de Statencommissie BFE, bij de ontwikkelingen, maar dat het college het organisatorisch wat anders ziet. Een vertegenwoordiging uit de commissie of uit de staten behoort zeer nauw en gedetailleerd betrokken te worden bij het bestuurlijke gedeelte. Met betrekking tot het kantoorgedeelte is een interne klankbordgroep, waarin onder andere de Ondernemingsraad (OR) vertegenwoordigd is, al heel lang actief. Het lijkt het college verstandig dat zo te laten. Het college zal de staten wel meenemen in de gedachteontwikkeling, wat al blijkt uit de toezegging dat zij in het voorjaar een nadere aanscherping voorgelegd krij-

gen. Dat zijn dan nog niet allerlei alternatieven, maar dat zijn wel aanscherpingen van de uitgangspunten. Het college hecht eraan de hele statencommissie te betrekken bij de gedachteontwikkelingen en de gang tot besluitvorming in plaats van een vijftal leden van de commissie.

De heer Bomhof heeft gelijk wanneer hij opmerkt dat het spreken over de alternatieven allerlei detailopmerkingen kan opleveren, maar het is ook mogelijk voor die bespreking een ander type bijeenkomst te beleggen, of misschien zelfs wel twee of drie bijeenkomsten, maar dan met de hele commissie. De inspraak en de invloed van de staten is optimaal, want de definitieve keuze en het definitieve bedrag worden aan de staten voorgelegd. Spreekster heeft dan ook niet het idee nu aan het onderhandelen te zijn, zij heeft het gevoel op basis van argumenten met de commissie te discussiëren.

Als al wordt gedacht over een installatie om tijdens de zomermaanden de ambtenaren op volle sterkte te laten werken dan zal het zeker geen airco zijn maar eerder een warmte/koudeopslag, waarbij het grondwater wordt gebruikt om 's winters te verwarmen en 's zomers te koelen.

De heer BOMHOF wijst erop dat niet in de energienota staat dat iets dergelijks zal worden aangelegd voor het gebouw.

Mevrouw KLIP merkt op dat een samenvatting van de rapportage uit 2003 op pagina 1 van de brief staat.

Spreekster is het met de heer Kloos eens dat het al met al om ongelooflijk veel geld gaat. Het college hecht er grote waarde aan dat het gebouw sober, doelmatig en efficiënt wordt.

De heer HOLMAN hoort graag wat voor soort commissie er komt en welke opdracht die krijgt.

De VOORZITTER zegt dat die commissie er al is. Het gaat dus alleen om de vraag in hoeverre de commissie bij de voorbereidingen wordt betrokken. Het college gaat ervan uit dat die commissie zich alleen met het bestuurlijke gedeelte zal bemoeien. Als de staten menen er vergaander bij betrokken te moeten worden dan moeten zij hierover een motie indienen.

De heer VEENSTRA wijst erop dat ook is toegezegd dat de hele Statencommissie BFE een aantal scenario's voorgelegd krijgt.

Mevrouw KLIP zegt juist te hebben benadrukt dat GS graag de hele commissie bij het traject wil betrekken en niet alleen de 5 afzonderlijke personen. Daarmee denkt het college royaal tegemoet te komen aan de wens van de commissie om nauw betrokken te worden bij het totale traject. Er zijn alleen al wel heel specifieke wensen voor het kantoorgedeelte bekend. Maar voor de inrichting van de statenzaal zijn veel varianten te bedenken - bijvoorbeeld een in hoogte verstelbare vloer - en daar horen GS graag de mening van de commissie over.

De VOORZITTER constateert dat dit agendapunt voldoende is behandeld.

(De vergadering wordt voor enige minuten geschorst en daarna hervat.
Mevrouw Klip verlaat de vergadering.)

11. Statenstuk 2005-211: Aanpassing bijzondere subsidieregelingen aan Algemene Subsidieverordening 2004

De heer ROUGOOR meldt dat zijn fractie met het voorstel instemt. Het is goed dat woordkeuze en formulering van de verschillende verordeningen op elkaar worden afgestemd en in overeenstemming worden gebracht met de ASV.

De heer DOHLE kan zich voorstellen dat meer organisaties een bevoorschotting van 100% bepleiten.

Bepaalde zaken waaronder RTV Drenthe en het SNN worden buiten de ASV geplaatst en hoe denkt het college de subsidies aan RTV Drenthe dan binnen de criteria van die ASV te laten vallen?

De heer LANGENKAMP leest in artikel 11 dat de sector toerisme en recreatie niet onder de ASV valt. Blijven dan de subsidies aan de Stichting Marketing Drenthe Plus wel onder de ASV vallen en hoe het zit met subsidies die zowel door de provincie als door het SNN op grond van Kompas worden gegeven? Geldt dan de ASV of alleen het reglement van SNN?

De heer KLOOS gaat akkoord met de voorgestelde aanpassing, die nodig is vanwege de gewijzigde regelgeving.

De heer SCHAAP wijst erop dat RTV Drenthe buiten de ASV is gehouden omdat daarvoor, mede vanwege de Mediawet, andere spelregels gelden. RTV Drenthe zal aangestuurd moeten worden op basis van de Omroepnota waarover inmiddels de eerste discussie heeft plaatsgevonden. Toen bleek al dat de grenzen van wat wel en wat niet mag, heel moeilijk zijn aan te geven.

De heer DOHLE zegt bedoeld hebben te vragen of RTV Drenthe eigenlijk ook niet in de aanpassing betrokken had moeten worden.

De heer SCHAAP wijst erop dat de ASV een nogal sturende verordening is en bijvoorbeeld veel voorwaarden stelt op het gebied van prestatieafspraken. Als die voorwaarden moeten gelden voor RTV Drenthe ontstaat al gauw een botsing met de mediawetgeving. Als het SNN bij subsidiëring is betrokken, gelden de SNN-spelregels.

De heer LANGENKAMP wil weten hoe het zit als er sprake is van een combinatie van subsidies.

De heer SCHAAP zegt dat op de inbreng van Drenthe de ASV van toepassing is, maar dat als er sprake is van een Kompas-subsidie de spelregels van het SNN gelden. Overigens verschillen die regels niet veel.

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk de A-status kan houden.

12. Statenstuk 2005-212: 6e wijziging Begroting 2005

De heer HOLMAN stelt vast dat het bij deze begrotingswijziging grotendeels gaat om een technische afhandeling van de begroting. Het nettoresultaat wordt toegevoegd aan de post Vrije bestedingsruimte, waarna die € 765.237,-- bedraagt.

De pilot-Westerveld is uitvoerig aan de orde geweest en daarbij is vooral gesproken over de beperkingen. Die beperkingen zijn veelal een gevolg van rijksbeleid.

De heer VEENSTRA stelt vast dat de heer Holman nu al niet meer spreekt over de begrotingswijziging, maar aanvullende voorstellen voorlegt.

De heer HOLMAN bevestigt dit. Hij wil het amendement dat zijn fractie in de statenvergadering zal indienen, nu toelichten.

Het CDA stelt voor van de vrije bestedingsruimte vijf ton beschikbaar te stellen om het college de ruimte te geven om, met de kennis die met de pilot-Westerveld is opgedaan en wetende dat er nog veel moet worden gedaan, voor de problemen in die pilot oplossingen te zoeken. Als blijkt dat met dit geld dingen in beweging kunnen worden gezet en problemen tot een oplossing kunnen worden gebracht dan kan de komende jaren bekeken worden of daarvoor nog meer geld beschikbaar moet komen. De staten moeten het nu eens niet bij woorden alleen laten maar ook daden stellen.

De fracties zullen het amendement voor de fractievergaderingen ontvangen.

De heer LANGENKAMP vraagt of het CDA bij de besteding van die vijf ton denkt aan een vervolg van de activiteiten van de Milieufederatie en de RECRON in het Drents-Friese Wold.

De heer HOLMAN zegt dat dit zou kunnen, maar dat de ideeën niet tot Westerveld beperkt hoeven te blijven. Het gaat erom dat waar zich problemen voordoen met dit geld een slinger kan worden gegeven aan een zinvolle oplossing.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat wanneer eerst nog naar oplossingen moet worden gezocht, er weer een jaar voorbij is.

De heer HOLMAN zegt dat het geld bedoeld is voor concrete, praktische en wellicht wat experimentele oplossingen.

De heer HUIZING merkt op dat het bedrag van vijf ton dus wel wordt gekoppeld aan de pilot-Westerveld en dat een relatie wordt gelegd met de discussie in Dieverbrug. Wordt in het amendement onderbouwd wat het CDA dan precies met het geld wil doen? Zomaar vijf ton beschikbaar stellen, gaat wel ver.

De heer HOLMAN zegt te refereren aan het eenduidige verhaal uit de Statencommissie Omgevingsbeleid. Er zijn wel concrete suggesties voor oplossingen en het CDA wil GS de ruimte geven om oplossingen te bieden. Iedereen erkent de problematiek, maar het is nu tijd dat er wat wordt gedaan. Als het geld dat van het afgelopen jaar over was, hiervoor wordt gebruikt, is ook daaraan een zinvolle besteding gegeven.

De heer HAAR stelt vast dat Sinterklaas niet voor niets in de vergadering is geweest.

De heer HOLMAN ziet dit voorstel niet als sinterklazen. Het gaat om een zaak die statenbreed prioriteit heeft.

De heer HUIZING krijgt op een aantal punten van de begrotingswijziging nog graag een nadere toelichting.

Degenen die vanuit Emmen regelmatig over de tunnel in het Scharreveld heenrijden, vragen zich af of het indertijd beschikbaar gestelde bedrag bedoeld was voor een zwembad of voor een tunnel. Om het probleem op lossen moet nu nog een bedrag van omgerekend ruim f 600.000,-- beschikbaar worden gesteld, ongeveer de helft van het bedrag dat de provincie ooit beschikbaar stelde. Als dit extra geld bedoeld is om problemen met de grondwaterstand op te lossen, dan heeft er aan de voorbereiding iets gemankeerd. Welke toelichting kan het college hierop geven?

Op basis van de daarvoor geldende normen worden de kosten van beheer en onderhoud van de vaarweg Meppel-De Punt en het Zuidoost-Drentse vaarwegennet begroot en pas bij de uitvoering wordt bekeken wat de werkelijke kosten zijn. Is er dan geen soort van beheersplan of meerjarenplan op basis waarvan wordt begroot?

De heer DOHLE wacht in spanning de onderbouwing van het amendement van het CDA af, want hem lijken andere oplossingen dan uitplaatsing en dergelijke, denkbaar.

De heer HARLEMAN zegt al eerder te hebben opgemerkt dat bepaalde dingen niet via een begrotingswijziging kunnen worden geregeld.

In het verleden is op voorstel van het college voor de frictiekosten een reserve gevormd, maar zonder toelichting kan niet via een begrotingswijziging het besluit worden voorgelegd daaraan geld toe te voegen. Het college moet aantonen waarom een verhoging van die post nodig is - kan de doelstelling met

de huidige post niet bereikt worden en zo ja, waarom niet - en pas als de staten daarmee hebben ingestemd, kan die verhoging in een begrotingswijziging worden opgenomen.

Het college stelt voor het bedrag dat de provincie over 2003 aan BTW moet terugbetalen, te halen uit het BTW-compensatiefonds. Daar is op zich niets tegen als die bedrag in het verleden ook in dit fonds is gestort. Omdat GroenLinks vermoedt dat dit bedrag in het verleden in de saldireserve is gestort, moet het daar nu ook uitgehaald worden.

Bij het beheer en onderhoud van de vaarwegen gaat het om forse bedragen, maar de bedoeling van een egalisatiefonds is dat het ene jaar meer kan worden uitgegeven dan het andere, als het op de lange termijn allemaal maar glad loopt. Spreker gaat er daarom vanuit dat het college goed in de gaten houdt dat, ondanks de huidige forse tegenvallers, over een aantal jaren met die egalisatiereserve op nul moet worden uitgekomen.

Het voorstel van het CDA staat eigenlijk los van de begrotingswijziging. Er is dit jaar geld over en het staat elke fractie vrij voorstellen voor de besteding daarvan te doen. GroenLinks zal het voorstel goed bekijken, omdat het denkt dat een impuls in de recreatie nodig is en omdat het met de pilot niet goed is gegaan.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat het echte rekeningoverschot over 2005 nog niet bekend is, maar daarover vindt een integrale discussie plaats bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2006, tenzij zich in de tussentijd heel dringende zaken voordoen. Wanneer de staten van oordeel zijn dat de pilot-Westerveld zo'n dringende zaak is dan moet daarover een inhoudelijke discussie worden gevoerd.

De tunnel Scharrelveld is een wat vreemde eend in de bijt in de voorstellen. In het kader van de intensivering van het beleid heeft het college de staten voorgesteld een simpele tunnel aan te leggen. Maar vanuit de staten is het signaal gekomen dat een fietstunnel of een opgedikte fietstunnel te mager zou zijn en dat het een volwaardige landbouwtunnel zou moeten worden. Het college heeft gezegd in verband met het achterliggende gebied geen grote verkeerstunnel te willen, maar wel te willen bekijken of de wensen van de staten en de mensen in het gebied gecombineerd konden worden met de plannen van het college. Daaruit is een "groene" tunnel gekomen. Het college dacht daarmee in aanmerking te komen voor subsidie van Europa, met welke subsidie de extra kosten zouden kunnen worden gedekt. Maar desondanks zou die tunnel veel extra geld kosten in vergelijking met het voorstel in de brief van 18 september. De Europa subsidie is inderdaad gekomen, maar bleek niet geheel voldoende.

De staten hebben dat geaccepteerd en daarmee geaccepteerd dat de overschrijding uit de Reserve verkeer en vervoer zou moeten worden betaald. Juist door het feit dat de tunnel dieper moest worden en er dus op het gebied van de waterbeheersing veel meer moest worden geregeld, heeft het hele project tonnen extra gekost. Het is uiteindelijk een heel dure maar wel heel mooie tunnel geworden.

De heer HOLMAN meent zeker te weten dat de heer Swierstra destijds heeft gezegd dat een constructie was gevonden waardoor de aanleg van die tunnel ook nog niet duurder zou worden. Er is toen zeker geen melding gemaakt in deze orde van grootte. Het verkeerd inschatten van de waterhoogte was een technische fout, die zeker niet het gevolg was van het feit dat de tunnel 20 cm dieper moest worden en daardoor drie ton duurder werd.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat met name vanuit het CDA en de CDA-achterban zeer nadrukkelijk is gepleit voor een andere tunnel. Hij heeft de staten er ook nadrukkelijk voor gewaarschuwd dat die andere tunnel niet paste in het aanvankelijke beleid en zeker niet paste in het budget. Hij heeft toen verder gezegd dat ernaar zou worden gestreefd om binnen de begroting te blijven, dat het college de aanpassingen zou regelen en dat het zeker niet bij de staten terug zou komen voor extra geld. Op die uitspraken mag spreker afgerekend worden. Het college vraagt de staten ook niet om extra geld, want de overschrijding is veroorzaakt door technische aanpassingen die nodig waren om aan de wens van de staten te voldoen, dus om een tunnel te realiseren die niet alleen mooi zou zijn, maar ook paste bij de duurzaamheid van het gebied. Als de staten A zeggen, moeten zij ook B zeggen. Zij wisten dat het allemaal veel duurder zou worden. Bovendien konden de technische tegenvallers in het oorspronkelijke voorstel niet voorzien worden.

Het college blijft binnen het budget dat de staten ter beschikking hebben gesteld en er ligt nu een hartstikke mooie tunnel die geheel aan de wens van de staten voldoet.

De heer HUIZING zegt dat dit ook geen punt van discussie is, want de staten hebben destijds aangedrongen op het aanleggen van een andere tunnel. Het gaat er nu om dat vanwege de grondwaterstand en vanwege technische aanpassingen zoveel meer kosten moesten worden gemaakt. Het gaat wel om een fors bedrag en zaken als grondwaterstand moesten toch bij benadering wel bekend zijn geweest.

De heer SWIERSTRA merkt op dat zolang er nog geen besteksgereed plan is, die dingen niet en detail bekend zijn. Omdat er tijdens het werk meer water bleek te zijn dan waarmee bij het maken van de plannen rekening kon worden gehouden, waren extra technische maatregelen nodig. Spreker wil de Statencommissie Omgevingsbeleid hierover graag informeren, want ook hij was verrast door de ontwikkelingen. Bovendien was de subsidie vanuit Europa ook nog lager dan waarop was gerekend. Alle tegenvallers bij elkaar hebben voor de overschrijding gezorgd.

De heer HUIZING zegt dat wanneer dit allemaal als toelichting in de begrotingswijziging was opgenomen, het oordeel van zijn fractie waarschijnlijk milder zou zijn geweest. Het is goed in de statencommissie hierop terug te komen, al was het maar om ervan te leren dat aanpassingen consequenties kunnen hebben die van tevoren niet te voorzien zijn.

De heer LANGENKAMP herinnert eraan dat bij de discussie over deze tunnel ook de tunnel bij Hoogersmilde ter sprake is geweest, ook een landbouwtunnel. Zijn de kosten voor beide tunnels nu gelijk?

De heer SWIERSTRA wijst erop dat die tunnel op een heel andere plek ligt en een landbouwgebied als achterland heeft. Bij het Scharreveld ligt een groene tunnel die tegelijkertijd ook een aantal maatregelen ten gunste van de fauna bevat. Het is een volstrekt andere tunnel in een gebied met waarschijnlijk een heel andere grondwaterstand et cetera. Die tunnels kunnen dus niet vergeleken worden. Het enige is dat de simpele tunnel die oorspronkelijk was bedoeld, ongeveer 7 ton gekost zou hebben. Maar de staten wilden een andere tunnel en het college moest dat regelen.

De heer LANGENKAMP denkt dat zijn opmerking verkeerd is begrepen, want die andere tunnel kost net zoveel. Dat er water stond, is van tevoren door de ambtenaren aangegeven en de overschrijding was dus te verwachten.

De heer HUIZING zegt dat de techniek in deze commissie geen onderwerp van discussie is; daarvoor is de Statencommissie Omgevingsbeleid.

De heer SWIERSTRA huldigt het uitgangspunt dat ook een begrotingswijziging een beleidsmatige uitspraak van de staten is. Wanneer het om fundamenteel nieuwe dingen gaat, moet er een apart statenstuk worden gemaakt, maar als het om zaken gaat die in het beleid passen, is het praktisch het ook via een begrotingswijziging te doen. De tunnel Scharreveld is een voorbeeld van het laatste en de overschrijding leidt ook niet tot een uitzetting van de totale begroting.

De Reserve beheer vaarwegen is gebaseerd op langetermijnbeleid en die reserve is bedoeld om de pieken en dalen op te vangen. Dat het in de begroting technisch-financieel anders is geraamd, is niet strijdig met het vastgelegde langetermijnbeleid. Maar hiermee zal niet tot het eind van deze eeuw volstaan kunnen worden. Aan het eind van de periode die voor een vaarweg is gepland - voor Meppel-De Punt was het 30 jaar waarvan er inmiddels 10 om zijn - moet de provincie de kosten voor eigen rekening nemen en daarom is nu al voorzichtig begonnen met het reserveren voor de vervanging van kunstwerken. Het onderhoud waarom het in deze begrotingswijziging gaat, valt binnen de daarvoor bestemde reserve.

Over de frictiekosten had de uitleg misschien wel wat uitvoeriger kunnen zijn. Een van de elementen daarin is dat de taakstelling ten aanzien van de wettelijke en autonome taken onder deze post is gebracht, terwijl daar niet helemaal op was gerekend. Daarom was er extra ruimte nodig. Omdat er twee meevallers waren, is besloten die daarvoor te bestemmen.

Spreker is van mening dat de discussie over de hoogte van het BTW-compensatiefonds ten principale bij de voorjaarsnota of de begroting moet worden gevoerd. Als nu niet uit die reserve wordt geput, moet het geld uit de saldireserve worden gehaald. Het college heeft nu voor de voorgelegde technische oplossing gekozen.

De heer HARLEMAN zegt dat het erom gaat dat het geld gehaald moet worden uit de reserve waarin het voor dit doel gestort is. Als het geld in 2004 in het BTW-compensatiefonds is gestort, mag het er nu uitgehaald worden, maar als dit niet het geval is - in de Jaarrekening 2004 blijkt hier niets van - dan moet het uit de reserve komen waarin het destijds gestort is. Eigenlijk heeft de discussie niets met het BTW-compensatiefonds te maken.

De heer SWIERSTRA zegt dat die opmerking schriftelijk zal worden beantwoord.

TWEEDE TERMIJN

De heer HOLMAN zegt dat de staten via een A4'tje nog voor de fractievergaderingen op de hoogte worden gebracht van de bedoelingen van het CDA.

Als via een amendement wordt voorgesteld het nettoresultaat niet geheel toe te voegen aan de post Vrije bestedingsruimte, maar vijf ton hiervan te bestemmen voor het door het CDA genoemde doel dan is bekend waar het geld heengaat en is de wijziging technisch meteen verwerkt.

De heer HARLEMAN vindt dit wel een heel ruime uitleg van het begrip begrotingswijziging. De staten moeten eerst over het amendement besluiten en daarna pas kan de begroting gewijzigd worden. Als het CDA met een voorstel komt, zal GroenLinks dat positief benaderen.

De heer HOLMAN zegt dat de heer Harleman zich voornamelijk bezighoudt met de techniek, terwijl het hem om de inhoud gaat. Zijn fractie zal bij de griffie informeren hoe de technische verwerking moet zijn. Het probleem is helder en het CDA neemt deze begrotingswijziging te baat om met terugwerkende kracht een integrale afweging te maken. Als wordt gewacht op voorjaarsnota of begroting dan duurt het nog een jaar voor aan de gang kan worden gegaan.

De heer HARLEMAN meent dat uit het antwoord van de gedeputeerde blijkt waarom de frictiekosten van de ombuigingen juist niet in een begrotingswijziging moeten worden geregeld: het gaat om ombuigingen die de staten zelf hebben vastgesteld. Een begrotingswijziging is niet het medium om de reserve frictiekosten weer op peil te brengen, want de door het college genoemde wettelijke taken horen er immers niet bij.

De heer SWIERSTRA meent dat het in dit geval wel zo is, want tijdens de discussie over taakstelling en bezuiniging is afgesproken ook een bedrag te verdienen op de wettelijke en autonome taken. Dat is een vorm van invulling van bezuinigingen. Daar treedt ook frictie op omdat het niet allemaal in een keer kan en dan is het volstrekt logisch de reserve hiervoor te gebruiken. Als die reserve daarvoor niet voldoende is, moet de staten worden gevraagd die post op te hogen. Dat kan ditmaal vrij gemakkelijk omdat twee posten helemaal vrijvallen. Het kan natuurlijk ook via een ingewikkelder weg met uitvoerig onderbouwde statenvoorstellen, maar gelet op de hoogte van de bedragen vond het college het praktisch het nu zo te doen.

De heer HARLEMAN zegt helemaal geen ingewikkelde voorstellen te willen, maar alleen duidelijk te willen maken dat het niet aan het college is om zonder enige toelichting via een begrotingswijziging

€ 140.000,-- te verschuiven. Het college moet de staten van de noodzaak overtuigen. Van het verhaal dat de gedeputeerde nu houdt, snapt spreker helemaal niets en hij vreest niet de enige te zijn. Als het college niet met een betere uitleg komt, zal GroenLinks tegen dit onderdeel van het voorstel stemmen.

De heer HUIZING zegt de onderbouwing van het voorstel van het CDA af te wachten, omdat het toch wel om vijf ton gaat.

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk de B-status moet houden.

13. Statenstuk 2005-209: Wijziging Besluit mandaat en machtiging provinciale staten

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk ongewijzigd naar de staten doorgestuurd kan worden.

14. Brief van 3 november 2005, kenmerk 2005010345, van de fractie van GroenLinks, inzake de inhoudelijke ondersteuning van provinciale staten

De heer HARLEMAN wijst erop dat bij de start van het dualisme ervoor gekozen is de statengriffie vooral een procedurele rol te geven. Inmiddels is er een trend de statengriffie ook een meer inhoudelijke rol te geven. GroenLinks heeft behoefte aan inhoudelijke ondersteuning door de statengriffie op financieel terrein. Spreker is heel tevreden over de informatie die hij van de afdeling financiën krijgt, maar het stellen van vragen aan die afdeling komt wel neer op het bij de duivel te biecht gaan.

Hoe die inhoudelijke ondersteuning vorm moet krijgen, is nu nog niet aan de orde; nu moet duidelijk eerst duidelijk worden of meer fracties er behoefte aan hebben en of zij al enig idee hebben over de vorm waarin.

De heer SLUITER vindt het voorstel van GroenLinks op zichzelf niet onbegrijpelijk en op voorhand ook niet onzinnig, maar heeft er toch wel een probleem mee. Zijn fractie voelt er meer voor om na een paar jaar statengriffie te bekijken hoe de griffie functioneert, waar de tekorten zitten en of de griffie op een andere manier georganiseerd en betaald moet worden. Dat is dus een bredere insteek dan alleen het focussen op de financiën.

De heer DOHLE kiest voor een soortgelijke insteek. Als er nu een financieel controller bij de griffie komt, wordt die waarschijnlijk binnenkort gevolgd door een RO-specialist enzovoorts. Overigens helpt het ambtelijk apparaat altijd uitstekend als de fractie vragen heeft.

De fracties hebben ook een budget om eventueel kennis in te kopen en als fracties dit gezamenlijk doen, zijn ze ook nog goedkoper uit.

De VVD wil voorlopig vasthouden aan de procedurele rol van de statengriffie en heeft er geen behoefte aan die griffie uit te laten groeien met een eigen ambtelijke organisatie.

Mevrouw MULDER maakt uit de brief van GroenLinks op dat er behoefte is aan ondersteuning op financieel gebied vanuit de griffie omdat de kennis van PS op dit gebied wat minder groot is, waardoor de staten voor het dilemma staan om bij de duivel te biecht te gaan. Spreekster herkent dat dilemma, waarmee zij niet gezegd wil hebben dat de ondersteuning vanuit de ambtelijke organisatie niet goed is. Het gaat erom dat de fracties hun tekort aan kennis willen wegwerken.

Met hun budget voor fractieondersteuning kunnen de fracties op deelgebieden kennis inhuren of een vaste medewerker aantrekken en verder kunnen uit het budget voor het statenonderzoek cursussen worden betaald. En dan is er op de achtergrond altijd nog de rekenkamer. Hoe denkt GroenLinks dat die inhoudelijke ondersteuning eruit moet zien?

Het lijkt spreekster goed de kwestie van de inhoudelijke ondersteuning vanuit de griffie mee te nemen in de totale evaluatie van die dienst.

De heer WENDT wijst erop dat wanneer het voorstel van GroenLinks wordt overgenomen, niet de statenleden, maar de deskundigen bij de statengriffie bij de duivel te biecht moeten. Zij moeten immers hun informatie bij dezelfde mensen halen als de staten nu doen. Bovendien zal het op termijn niet bij financiële ondersteuning blijven maar komen zeker welzijn en ruimtelijke ordening erbij. Sprekers fractie beschouwt de ambtenaren bij de verschillende provinciale diensten niet als handlangers van de duivel en zij vertrouwt de informatie van die medewerkers. Moet dan alles opnieuw door de staten gecontroleerd worden? De ChristenUnie ziet voorlopig niets in het voorstel.

De heer VEENSTRA merkt op dat de vraag die nu met betrekking tot financiële ondersteuning wordt gesteld, ook gesteld kan worden als het gaat om juridisch, planologisch of verkeerskundig terrein. Specialisten kunnen het werk van PS wel gemakkelijker maken, vooral als zij de voorstellen van GS beoordelen en die met een gericht advies naar de staten doorsturen. Wellicht moet bij de verbouwing van het provinciehuis hier rekening mee gehouden worden. Misschien moeten er dan wel twee wat kleinere provinciehuizen komen: een voor GS en hun ambtelijk apparaat en een voor PS en hun griffie. De PvdA is tegen zo'n voorstel. Dit kan niet de prijs van het dualisme zijn. Ambtenaren op het provinciehuis werken zowel voor GS als voor PS en zo moet het blijven. Als de staten van mening zijn dat de ondersteuning niet goed genoeg is, moeten zij ervoor zorgen dat die verbetert. Een financieel deskundige bij de griffie kost op jaarbasis al gauw € 75.000,-- en dat is nogal wat. De fractiebudgetten zijn ruim en bieden voldoende mogelijkheden om ondersteuning in te huren en daarnaast zijn er deskundige ambtenaren genoeg. De staten moeten zich met politiek en inhoud bezighouden en iedere partij moet dan zelf maar bepalen hoe diep zij collegevoorstellen wil uitdiepen. De PvdA kiest voor een beperkte, ondersteunende griffie.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN zegt dat haar fractie wel degelijk behoefte heeft aan financieel-inhoudelijke ondersteuning, maar tot nu toe het fractiebudget heeft gebruikt om informatie te krijgen. Als er zo'n deskundige bij de griffie komt, moeten de staten hem of haar dan vragen stellen, die vervolgens aan de andere ambtenaren worden doorgespeeld? Leert die persoon de staten de begroting te lezen? Kan hij of zij inhoudelijke standpunten innemen? Er zitten al met al nogal wat haken en ogen aan het aanstellen van zo'n figuur, hoewel het idee spreeksters fractie wel aanspreekt.

De heer KLOOS merkt op dat het voorstel van GroenLinks op het eerste gezicht wel sympathiek oogt, maar dat de griffie al veel informatie kan verschaffen. Als hij iets over financiën wil weten en de griffie blijft het antwoord schuldig, kan hij immers altijd terecht bij de heer Harleman. Drents Belang heeft er op dit moment geen behoefte aan de griffie verder op te tuigen, vooral niet vanwege de financiën.

De heer HARLEMAN zegt de discussie op dit moment niet te willen belasten met de invulling van het voorstel. Het gaat er nu om of de staten het willen. Hij heeft speciaal de financiële invalshoek gekozen, omdat in de gemeenten, die al langer met het dualisme werken, de raad nu graag eigen ambtenaren wil hebben.

De heer VEENSTRA wijst erop dat dit voor lang niet alle gemeenten geldt.

De heer HARLEMAN antwoordt dat er altijd gemeenten zijn die vooroplopen. Het is niet zo dat de ambtenaren op het provinciehuis van GS en PS zijn, de ambtenaren zijn van GS. Het is overigens niet de bedoeling heel veel geld naar de statengriffie over te hevelen, het voorstel kan ook uitgevoerd worden via een verschuiving. Ambtenaren besteden veel tijd aan formuleringen bij het opstellen van de begroting en de controle ervan, terwijl de controle een taak van PS is. Het hoeft op zich dus geen extra geld te kosten. De insteek van D66 en VVD om te onderzoeken of na een paar jaar dualisme niet meer inhoudelijke ondersteuning nodig is, neemt spreker over.

De heer VEENSTRA merkt op dat vanaf 1 januari 2006 woensdag de statendag is. Het lijkt hem goed daar maar mee te beginnen en niet meteen al een evaluatie daar bovenop te gooien.

De heer HARLEMAN zegt over iets totaal anders dan woensdag-statendag te spreken.

De heer VEENSTRA heeft de indruk dat dit er helemaal bij hoort.

De heer HARLEMAN erkent dat onder dualisme van alles valt, maar het kan best zijn dat voor woensdag-statendag ook inhoudelijke ondersteuning nodig blijkt te zijn. Daarom wil hij het Presidium vragen met voorstellen te komen voor een inhoudelijke ondersteuning van de staten. Spreker wijst erop dat de fractie van Drents Belang voor financiële adviezen niet bij GroenLinks terecht kan, omdat de opvattingen van die fractie door politieke opvattingen gekleurd zijn.

De heer KLOOS meent dat dan met GroenLinks helemaal niet verder over dit soort zaken gesproken moet worden, omdat er dan geen sprake is van onafhankelijkheid.

De heer HARLEMAN wijst erop dat het hem gaat om ondersteuning vanuit de statengriffie. Op financieel gebied moet iedere fractie haar eigen opvattingen hebben. Het gaat om onafhankelijke inhoudelijke ondersteuning van de statenfracties. Was die ondersteuning er geweest dan zouden sommige discussies anders zijn verlopen.

De heer KLOOS vindt dit het probleem van GroenLinks zelf.

Mevrouw MULDER vond de cursus Programmabegroting best een goed initiatief.

De heer HARLEMAN zegt dat de invulling van het voorstel gezamenlijk kan worden gedaan. Maar als geen enkele fractie behoefte heeft aan inhoudelijke ondersteuning op welk gebied dan ook, dan is het gesprek afgelopen. Spreker had echter de indruk dat er wel degelijk behoefte aan was bij de statengriffie wat inhoudelijke ondersteuning onder te brengen, in wat voor vorm dan ook. Hij redt zich wel op financieel gebied.

De heer HOLMAN vindt dat de heer Harleman met zijn uitspraak dat hij het wel snapt en de andere fracties niet, te ver gaat.

De heer HARLEMAN zegt voorbeelden te hebben genoemd van discussies waarbij ook de fractie van GroenLinks wel behoefte had aan ondersteuning vanuit de statengriffie. De staten moeten daarom niet zeggen dat als zij wat willen weten, zij wel naar de fractie van GroenLinks gaan en dat het ontbreken van ondersteuning eigenlijk alleen maar het probleem van GroenLinks is.

De VOORZITTER heeft de indruk dat de standpunten nu wel aardig bekend zijn.

De heer SWIERSTRA zegt zich af te vragen of de door de heer Harleman eerder deze vergadering aan de orde gestelde punten in politieke zin niet voldoende duidelijk over tafel zijn gekomen. Zou een extra deskundige die daar tussen zit aan die politieke discussie echt iets veranderd hebben? Als sprekers antwoorden de staten niet overtuigen, moeten de staten om een verduidelijkende notitie vragen. Maar als in de voorbereiding van de bespreking iets niet duidelijk is, kunnen de staten terecht bij het ambtelijk apparaat. De ambtenaren hebben dan informatieplicht, maar zijn daarmee natuurlijk niet hét apparaat van de staten.

Op het moment dat er sprake is van een technisch-financieel verschil van inzicht kan expertise worden ingehuurd, maar dat kunnen de statenfracties nu ook al doen.

De heer HARLEMAN heeft de indruk dat het wel had geholpen wanneer hij de afgelopen jaren inhoudelijke ondersteuning vanuit de statengriffie zou hebben gehad. Hij stelt echter vast dat hij de staten niet heeft kunnen overtuigen en daarom kan wat hem betreft de discussie gesloten worden.

De VOORZITTER zegt dat de bespreking van dit onderwerp hiermee kan worden afgesloten. Hij deelt mee dat er broodjes en soep in de ontvangstruimte staan en schorst de vergadering voor enige minuten.

(De heren Swierstra en Haar verlaten de vergadering.)

15. IPO-aangelegenheden

- Jaarplan en Begroting IPO 2006

- Discussienota "Profiel van de provincies: pasvorm of pluriform?"

De VOORZITTER wijst erop dat de stukken voor de vergadering van de algemene ledenvergadering (ALV) op 15 december pas gisteren zijn ontvangen en dus niet eerder konden worden verspreid.

De heer VEENSTRA merkt op dat de vertegenwoordigers van Drenthe in het IPO voor de ALV nog bij elkaar komen om daar het Drentse standpunt te bepalen. Hij verzoekt de fracties daarom vooral duidelijk te zijn.

De heer HOLMAN heeft zich wat verwonderd over de brief van de drie colleges van GS. Het standpunt van de drie colleges, dat is voorbereid door ambtenaren van het SNN, wordt op 6 december in het college besproken, maar met name de volksvertegenwoordigers, de staten dus, moeten een mening hebben over het middenbestuur. De Drentse staten moeten hun eigen standpunt in het IPO inbrengen.

De heer SCHAAP zegt dat de drie GS'n, dus niet het SNN, volgende week een voorstel behandelen dat nu nog in de maak is. Het standpunt van GS zal de vertegenwoordigers van de staten worden meegegeeld, zodat zij daar bij hun inbreng rekening mee kunnen houden. Minister Remkes zal uiteindelijk voor de zomer met een standpunt komen.

Het is goed dat de commissie de stukken bespreekt zonder dat het college al zijn standpunt heeft bepaald, want het college kan zo in de vergadering van volgende week rekening houden met de inbreng van de staten.

De heer VEENSTRA vraagt of het standpunt van de drie GS'n naar het IPO gaat of naar binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties (BZK).

De heer SCHAAP zegt dat het eerst naar het IPO gaat. Als het IPO concludeert dat Noord-Nederland er heel anders over denkt dan West-Nederland dan kan Noord-Nederland alsnog besluiten zijn standpunt rechtstreeks naar BZK te sturen. Maar de afspraak is dat de drie GS'n proberen met een gezamenlijk standpunt naar buiten te komen.

De heer HARLEMAN vraagt of een uitgebreide discussie op dit moment dan wel zin heeft.

De heer SCHAAP zegt goed te zullen luisteren.

De VOORZITTER vindt het een voordeel dat de staten nu helemaal hun eigen standpunt kunnen bepalen.

De heer HOLMAN stelt vast dat de heer Schaap de boodschap heeft begrepen. Hij gaat er uiteindelijk om dat het standpunt van de staten zwaarder weegt dan een ambtelijk advies van het SNN.

De heer VEENSTRA wijst erop dat de ALV van het IPO, waarin Drenthe als provincie vertegenwoordigd is, en dus niet de gezamenlijke GS'n een besluit neemt. Drenthe is dus een van de twaalf.

De heer HOLMAN leest in de discussienota dat de provincies, als zij geen meerwaarde hebben, zichzelf maar moeten afschaffen. Positief geformuleerd: de provincies moeten hun bestaansgrond legitimeren. Het is goed dat in een open discussie wordt vastgesteld hoe de provincie moet gaan werken. Dat zal nog niet gemakkelijk zijn want er zijn twaalf provincies en Drenthe is een heel andere provincie dan bijvoorbeeld Noord-Holland en een stad als Amsterdam zal zich weinig aan de provincie gelegen laten liggen.

De staten zijn volksvertegenwoordigers en hebben als zodanig een belangrijke plek in de Nederlandse democratie.

Volgens de discussienota moeten de provincies zich ontfemen over de regionale agenda en niet allerlei zaken op willen pakken.

Wat moet de provincie doen, wat moeten de gemeenten doen, wat is rol van het SNN en het IPO, dat is de uiteindelijke vraag.

De provincies zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van het bestuur in de regio, oftewel voor een goed samenspel van de betrokken partners, aldus de notitie. Is dit ook het geval in een provincie met slechts twaalf gemeenten? Volgens het CDA kunnen de twaalf inmiddels volwassen Drentse gemeenten best veel verantwoordelijkheid dragen.

De heer HARLEMAN wijst erop dat een van de doelstellingen van de gemeentelijke herindeling was het opheffen van de vele gemeenschappelijke regelingen. Nu de gemeenten weer meer gaan samenwerken, ontstaan er nieuwe gemeenschappelijke regelingen. Heeft de provincie daarin dan helemaal geen rol?

De heer HOLMAN zegt dat het voor deze discussie meest relevante rijtje als volgt is: gemeenten, samenwerkingsverbanden, provincie, SNN en IPO. De gemeenten vonden de provincie altijd vrij bevoegdend en misschien moet de provincie wel het lef hebben de gemeenten meer ruimte te geven voor eigen beslissingen.

De heer VEENSTRA stelt vast dat hiermee expliciet is gezegd dat dit nu onvoldoende gebeurt.

De heer HOLMAN vindt dit niet interessant, want het gaat erom dat het meer moet gebeuren. Zo moet de provincie bestemmingsplannen misschien wel niet meer tot in detail bekijken. De provincie moet de gemeenten meer verantwoordelijkheid durven geven.

De heer KLOOS wijst erop dat als de gemeenten meer verantwoordelijkheid krijgen, de provincie minder taken overhoudt. Moet het huidige ambtelijk apparaat dan nog in stand worden gehouden of kan dat ook wel worden afgebouwd?

De heer HOLMAN zegt dat die vraag pas later aan de orde komt. Er zit namelijk nog een andere kant aan. Zo moet ook eerst duidelijk zijn wat bijvoorbeeld het SNN wel of niet moet doen.

De heer KLOOS merkt op dat wanneer een hogere overheid haar taken overdraagt aan de gemeenten, die hogere overheid minder werk krijgt. Moet daarom niet nu al ook de vraag in de discussie worden betrokken of niet tot een afbouw van de provincies moet worden gekomen?

De heer HOLMAN wil die conclusie voorlopig nog niet trekken, omdat er aan het hele verhaal nog een andere kant zit.

De heer VEENSTRA vraagt of het CDA de discussie open ingaat, wat de uitkomst ook zal zijn. Dat is heel belangrijke randvoorwaarde.

De heer HOLMAN bevestigt dit.

De rol van de provincie, zoals omschreven in stelling 2, is de rol waarop de provincie zich volgens sprekers fractie moet focussen. De provincie heeft een duidelijke taak op het gebied van ruimtelijke ordening, economie en jeugdwelzijn, terwijl de provincie het lef zou moeten hebben de behartiging van de sociale problematiek - wachtlijsten, integratie - aan de gemeenten over te laten. Misschien moeten de gemeenten om die taak waar te maken, daar ook wel een pot met geld bij krijgen.

Heeft de provincie dan nog wel voldoende taken en omvang over om een zelfstandige provincie te kunnen blijven, of moet er toegewerkt worden naar landsdelen, waarvan de drie noordelijke provincies er samen een gaan vormen, terwijl andere provincies misschien wel in stukken moeten worden geknipt, waardoor er uiteindelijk zelfs 44 landsdelen kunnen ontstaan?

Het kiezen voor democratische legitimatie heeft consequenties. Het vormen van een noordelijk landsdeel zal cultureel gezien lastig zijn, want een Groninger blijft een Groninger, een Drent een Drent en een Fries een Fries. Daarom is in het Noorden de eenheid van democratisch gelegitimeerd bestuur toch de provincie.

De heer VEENSTRA merkt op dat de heer Holman bevestigde de discussie open, dus zonder randvoorwaarden vooraf, in te willen gaan.

De heer HOLMAN zegt nu een filosofie te ontwikkelen over waar op uitgekomen zou kunnen worden. De drie noordelijke provincies kennen al tien jaar een intensieve vorm van samenwerking met een eigen interprovinciaal parlement, aldus de notitie. Maar zo voelt spreker het absoluut niet. Het is daarom de vraag of de provincies het SNN als democratisch gelegitimeerd instituut wel moeten willen. Het SNN leeft bij de gratie van Den Haag. Het bestaat uit een uitvoeringsorganisatie (UO) en een projectorganisatie. Vanaf 2007 is de projectorganisatie niet meer nodig, omdat dan Den Haag over de projecten besluit. Het is de vraag of de UO dan nog wel moet blijven bestaan, want ook de provincies of de Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (NOM) kunnen de taken van de UO wel uitvoeren. Natuurlijk moet er bestuurlijk overleg zijn, maar het is de vraag of daarvoor een instituut als het SNN nog wel nodig is.

De heer HARLEMAN begrijpt dat het CDA het succes van het SNN niet ter discussie stelt, maar wel de democratische legitimiteit. Waarom stelt het CDA dan niet net als D66, dat het gezien het succes van het SNN goed is, dat de provincies samengaan? Als het allemaal weer wordt gesplitst, verdwijnt ook het succes.

De heer HOLMAN constateert een kanteling in Den Haag ten aanzien van het SNN, hetgeen blijkt uit de daling van de bijdrage en uit het feit dat de projectbeoordeling straks in Den Haag zal plaatsvinden. Het SNN was een keurige verdeel-en-heers-organisatie en dat werkte zolang er geld genoeg was. Het SNN was dus wel succesvol, maar er was ook veel op af te dingen.

Als niet gekozen wordt voor noordelijke samenwerking of een noordelijke provincie, ligt het voor de hand het SNN af te bouwen.

De heer LANGENKAMP vraagt of de opmerking dat het SNN een organisatie van verdeel-en-heers was, echt gemeend was, of een "slijp of the tongue". Het CDA heeft dit nog nooit zo duidelijk gezegd.

De heer HOLMAN wijst erop dat wanneer Leeuwarden wat kreeg, Delfzijl en Emmen ook zo nodig wat moesten krijgen.

De heer VEENSTRA merkt op dat in de discussienotitie enkele basisprincipes staan waarover de ALV het op 15 december eens moet worden, waarna de verdere uitwerking voor de Tweede Kamerverkiezingen van 2007 klaar moet zijn. Om te voorkomen dat anderen over de provincies gaan beslissen, moet op 15 december duidelijk worden of de basisprincipes worden onderschreven. Als op 15 december de discussie net zo wordt ingegaan als het CDA nu doet, wordt het heel lastig overeenstemming te bereiken.

De heer HOLMAN zegt dat de vraag is hoe het CDA tegen de ontwikkeling van het middenbestuur aankijkt. De fractie heeft er een goede discussie over gehad en spreker vertolkt in deze vergadering het standpunt van zijn fractie. Hij is zeer benieuwd naar de mening van de andere fracties en of die meningen in overeenstemming zijn met die van het CDA. Hij vraagt zich bovendien af of op 15 december wel tot een eenduidig standpunt kan worden gekomen, immers in elk landsdeel spelen weer andere zaken.

De heer VEENSTRA wijst erop dat wanneer de fracties zich beperken tot het geven van hun standpunt over de in de notitie genoemde randvoorwaarden, het best mogelijk is tot een gezamenlijk standpunt te komen. Dat gezamenlijke standpunt moet dan verder uitgewerkt worden.

De heer HOLMAN zegt daarom te hebben aangegeven waarop de provincie zich moet focussen en welke consequenties dat kan hebben.

De heer WENDT denkt dat de andere provincies heel blij zijn wanneer het Noorden op 15 december laat weten dat het mooi is dat de Tweede Kamer nog viermaal € 30 miljoen beschikbaar heeft willen stellen, maar dat het voor de rest afgelopen is met het SNN.

De heer HOLMAN meent dat de andere provincies wel van het Noorden duidelijkheid verwachten over het handhaven van de huidige provincies of het toewerken naar een noordelijk landsdeel. Die vraag komt wel uit de discussie over de notitie voort.

De heer VEENSTRA herhaalt zijn vraag of het CDA zonder randvoorwaarden vooraf de discussie wil voeren.

De heer HOLMAN wijst erop dat elke filosofie over die randvoorwaarden consequenties heeft.

De heer DOHLE is het met de heer Veenstra eens dat Limburg en Brabant helemaal niets hebben aan een discussie in Drenthe over het SNN.

De heer HOLMAN zegt dat zijn fractie volgende week naar aanleiding van de discussie van vandaag haar standpunt over de inbreng in de ALV bepaalt. Hij gaat ervan uit dat de conclusie zal zijn dat op 15 december niet gesproken moet worden over de samengaan van provincies. Maar als niet voor een noordelijk landsdeel wordt gekozen, maar voor de provincie als werkeenheid dan heeft dat consequenties voor de toekomst.

De heer VEENSTRA merkt op dat op basis van de voorliggende notitie niet gekozen kan worden voor de vorming van een landsdeel of handhaving van de huidige provincie. Als de provincies de uitgangspunten van de notitie onderschrijven, kan het IPO zelf de touwtjes in handen houden en het Kabinet een onderbouwd verhaal voorleggen.

De heer HOLMAN heeft juist de indruk dat in Den Haag de komende anderhalf jaar keuzes worden gemaakt, terwijl hij liever zelf de keuzes maakt dan dat Den Haag beslist wat goed voor Drenthe is. Nu spreker sinds ruim een jaar de vertegenwoordiger van de staten in het IPO is, weet hij dat het IPO niet werkt. Er is nauwelijks sprake van overleg tussen de statenleden. Misschien is het IPO voor de gedeputeerden wel een lobby-instituut, maar voor de staten is het dit in het geheel niet. Ervan uitgaande dat het meeste overleg in de provincie of het landsdeel moet plaatsvinden, is er volgens spreker meer voor te zeggen het IPO af te bouwen dan er een bedrag van € 12 miljoen aan te besteden. Spreker is zeer benieuwd naar de mening van de andere fracties en hij hoopt dat de vertegenwoordigers aan de hand van al die meningen toch tot een eenduidig standpunt komen.

De heer LANGENKAMP zegt de uitgangspunten van de notitie voor een groot deel te onderschrijven. Het opheffen van het SNN of het IPO is op dit moment niet aan de orde. Het democratisch functioneren

van het SNN kan beter, maar de discussie over de voortzetting ervan moet na 2007 worden gevoerd. De voordelen van de samenwerking van de drie provincies moeten gepakt worden, maar GroenLinks wil nog niet spreken over samenvoegen.

De heer HOLMAN vraagt hoe het functioneren van het SNN dan democratischer kan worden gemaakt.

De heer LANGENKAMP verwijst naar hetgeen de heer Kuiper hierover bij het ombouwen van de Interprovinciale Statencommissie (IPSC) heeft gezegd. Daarop zou voortgeborduurd kunnen worden, maar dat is nu niet aan de orde.

De staten moeten nu "ja" of "nee" tegen de voorstellen van het IPO zeggen.

Er zal sprake moeten zijn van differentiatie, want Drenthe is een ander gebied van de Randstad.

GroenLinks is ook voor het voortborduren op de voorstellen van Geelhoed.

GroenLinks kan, met een paar aantekeningen, wel uit de voeten met de voorstellen.

De heer VEENSTRA wijst erop dat in de notitie een belangrijk punt niet aan de orde komt, namelijk het betrekken van de burger bij het geheel. Dat wordt volgend jaar een belangrijk punt.

De PvdA onderschrijft een gerichte discussie over de positie van het middenbestuur in Nederland. Het rapport van de commissie-Andeweg bevat vergaande voorstellen over de positie van de provincies, voorstellen waarover binnen de PvdA genuanceerd wordt gedacht.

De discussienotitie van het IPO is geschreven met het oog op de kabinetsformatie in 2007.

Het is belangrijk dat de discussie vanuit de provincies zelf wordt gestart. Opgaven en inhoud moeten leidend zijn bij een discussie over de structuur en in dit verband zijn twee passages uit de notitie spreker uit het hart gegrepen: het uitgangspunt dat de provincies voor het uitvoeren van bepaalde taken bij uitstek geschikt zijn en dat andere taken beter door andere partijen kunnen worden uitgevoerd en dat differentiatie binnen de huidige structuur mogelijk en noodzakelijk is om de provinciale rol doelmatig te vervullen. Dit zijn belangrijke randvoorwaarden bij het aangaan van een open discussie.

De PvdA is bereid de discussie over de positie van het middenbestuur open en zonder vooringenomen standpunten te voeren.

Daarom is de fractie het eens stelling 1.

De PvdA in Drenthe is het op dit moment eens met de uitspraak dat er behoefte blijft bestaan aan een democratisch gelegitimeerd intermediair regionaal bestuur, een bestuur dat niet zozeer de rol van uitvoerder als wel die van ontwikkelaar heeft. Het resultaat van maatschappelijke opgaven staat voorop en de uitvoering van de relatief nieuwe taak op het terrein van de jeugdzorg kan daarom als een belangrijk meetpunt worden beschouwd. De provincie moet wel de ruimte krijgen die taak uit te voeren en dus moet er niet nu al aan getwijfeld worden of de provincie wel de goede partij is om die taak uit te voeren. In stelling 4 gaat het om de kadervormende en stimulerende rol van de provincies, hetgeen terecht is, net zoals het terecht is dat in stelling 5 op de differentiatie wordt gewezen, immers, de situatie in de Randstad is een geheel andere dan die in Drenthe.

Het is belangrijk dat de provincies de touwtjes in handen houden en de discussie open en zonder vooringenomen standpunten ingaan. Daarnaast moet er de bereidheid zijn uitkomsten van de discussie te accepteren, ook al leiden die tot grote veranderingen. Geen eindeloze discussies, een duidelijk tijdpad, de bereidheid om te veranderen, de inhoud vooropstellen, duidelijke structuren, de positie van de burgers als uitgangspunt nemen en die burgers ook vooral betrekken bij de uitwerking, zo moet het gaan. Ook de positie van Nederland in Europa en de positie van het SNN spelen een belangrijke rol.

De discussienotitie is vooral op het punt van differentiatie en inhoud een goede basis voor vervolgstappen en daarbij zal er niet aan te ontkomen zijn dat een werkgroep uit de ALV de notitie verder uitwerkt richting kabinetsformatie.

De heer HOLMAN vraagt wat de heer Veenstra dan precies ziet gebeuren tussen 15 december en de beslissing van het Kabinet.

De heer VEENSTRA gaat ervan uit dat de provincies via het IPO zelf met goed onderbouwde en op de in de notitie verwoorde uitgangspunten gebaseerde voorstellen komen voor het middenbestuur, die de komende periode gaan uitwerken en dat zij zich over anderhalf jaar niet iets laten overkomen.

De heer HOLMAN kan zich iets voorstellen bij een werkgroep uit de ALV, maar wanneer discussiëren de staten van Drenthe dan over de ontwikkelingen in het Noorden?

De heer VEENSTRA gaat ervan uit dat ook de andere provincies hun eigen situatie willen bespreken. Die discussie kan volgens hem in de eerste helft van 2006 plaatsvinden.

De heer HOLMAN hecht meer waarde aan de mening van de noordelijke provincies over de ontwikkelingen in dit gebied dan aan de mening van het IPO daarover.

De heer VEENSTRA wijst erop dat wanneer op de ALV het uitgangspunt van differentiatie wordt onderschreven er al een mogelijkheid is om heel gericht naar de ontwikkelingen in het Noorden te kijken. Maar richting 2007 moeten de provincies wel gezamenlijk optrekken willen zij niet dat er een verhaal óver hen komt.

De heer HOLMAN meent dat de differentiatie inmiddels wel een bekend politiek feit is in Nederland.

De heer HARLEMAN vraagt of bij die differentiatie ook een eigen belastingregiem hoort, dus de mogelijkheid voor een provincie om eigen inkomsten te verwerven.

De heer VEENSTRA zegt dat het nu vooral om het bestuurlijke aspect gaat. Daaraan kunnen vervolgens wel veel zaken gekoppeld worden, maar het moet voorlopig niet te ingewikkeld worden.

De heer HARLEMAN vindt het wel belangrijk dat de provincie wat haar eigen inkomsten betreft zelf kan differentiëren en op die manier wat minder afhankelijk wordt van de uitkeringen uit het Provinciefonds.

De heer VEENSTRA zegt onder differentiatie te verstaan dat de Randstad een provincie wordt, maar dat daarnaast het huidige Limburg blijft bestaan.

De heer LANGENKAMP is het eens met het idee de discussie open in te gaan, maar zowel de fractie van GroenLinks als die van de PvdA is het eens met stelling 3. De uitkomst van een open discussie kan zijn dat de andere provincies ervoor zijn dat de jeugdzorg weer naar de gemeenten gaat. Wat is dan die open discussie.

De heer VEENSTRA wil de discussie over de toekomst van het middenbestuur open en zonder vooringenomenheid ingaan. Hij wacht af wat er het komende jaar gebeurt en hij is bereid de uitkomsten, mits die goed onderbouwd zijn, te accepteren.

De heer LANGENKAMP vraagt of wanneer de uitkomst van de discussie is dat de jeugdzorg niet bij de provincie moet blijven, de PvdA bereid is die taak weer af te staan.

De heer VEENSTRA erkent dat dit na een open discussie de uitkomst kan zijn.

De heer HOLMAN blijft het onduidelijk vinden wie dan op een gegeven moment een conclusie trekt. Met een open mind de discussie ingaan is mooi, maar wie bepaalt dan wat het voorstel zal zijn. Voor hem is de mening van staten van Drenthe bepalend. De eerste vraag van de andere landsdelen zal zijn of Drenthe bereid is in een noordelijk landsdeel op te gaan, of hecht aan het voortbestaan van de eigen provincie.

De heer VEENSTRA gaat ervan uit dat die vraag op 15 december nog niet wordt gesteld. Als de ALV de notitie accordeert, worden de uitgangspunten door een beperkte club verder uitgewerkt, waarna die club met voorstellen komt. De discussie waarop de heer Holman nu doelt, volgt dan pas in de loop van 2006.

De heer DOHLE heeft de indruk dat de "open mind" van de PvdA neerkomt op een blanco mind. Drenthe mag toch wel enige sturing geven aan de manier waarop naar zijn mening het proces moet verlopen? In de notitie zijn niet voor niets enkele stellingen opgenomen en daarom is het goed dat de PvdA nu aangeeft hoe zij denkt over de taak en de rol van de provincie.

De vraag die het betoog van de heer Holman oproept, is wat er nog van de provincie overblijft als veel van de huidige taken naar de gemeenten gaan en SNN en IPO worden opgeheven.

De heer WENDT deelt mee dat zijn fractie zich wel in de notitie kan vinden, al zijn sommige formuleringen wat onduidelijk. Zo is natuurlijk niet alleen de provincie verantwoordelijk voor de kwaliteit van het bestuur in de regio (stelling 1). Als de provincie allerlei taken van het Rijk krijgt toegeschoven maar niet de financiën die daarbij horen, dan holt de kwaliteit achteruit.

Ten aanzien van stelling 5 sluit spreker zich aan bij de opmerking van het CDA dat de bewoners zich in de eigen provincie thuisvoelen. Een democratisch gelegitimeerde speler dient voor de burger herkenbaar te blijven en dat zal bij samenvoeging van de drie provincies niet meer het geval zijn. Op het punt van de differentiatie moet het beleid dus gebiedsgericht zijn.

De heer SLUITER ziet de notitie als een voorzichtige stap in de voorbereiding van het vervolg van het debat over rol en positie van het middenbestuur. Het gevolg van die voorzichtigheid is wel dat er wat om de hete brij wordt heengedraaid. De vijf stellingen brengen de discussie niet veel verder.

Het meest intrigerend is stelling 5, waarin wordt gesteld dat de differentiatie in de Randstad schaalvergroting kan betekenen en verdere samenwerking tussen provincies elders in het land. D66 ziet die stelling als een illustratie van het faseverschil en in die zin moet er iets mee gebeuren.

De waarschuwing dat de discussie niet louter over de structuur moet gaan, is terecht. Maar er moet evenzeer gewaakt worden voor het steeds verder vooruitschuiven van die structuurdiscussie, want daarmee wordt het debat taai, stroperig en veel te vrijblijvend.

Als Drenthe zelf de regie wil houden over zijn toekomst dan kan de structuurdiscussie niet uitgesteld worden. Wie zich in het Noorden bezighoudt met regionaal beleid, kan niet heen om de vraag naar de noordelijke bestuurlijke schaal. Er zal hardop gesproken moeten worden over de tekortkomingen in de huidige situatie en over de voor- en nadelen van een federatief model, het democratisch tekort en over de loopgraventactiek van Fryslân, die een sterk remmende factor is.

Professor Toonen pleit net als de commissie-Geelhoed voor een benadering van onderop. Dat is verstandige taal, maar het is goed hierbij in gedachten te houden dat uiteindelijk wel spijkers met koppen moeten worden geslagen en knopen moeten worden doorgeslagen. En vooral het laatste moet altijd van bovenaf gebeuren.

Met de samenwerking in SNN-verband was Noord-Nederland trendsettend en het is van groot belang die positie te behouden. Noord-Nederland moet vooroplopen in het vormgeven van de eigen toekomst. Het is daarbij een illusie te denken dat een eenmaal verworven positie vanzelf behouden blijft. Hier geldt de wet van de inhalende achterstand: voor je het weet, heb je niet in de gaten dat er achter je een demarrage heeft plaatsgevonden en ben je de koppositie kwijt, waarna anderen de dienst uitmaken. D66 volgt het CDA niet in die keuze.

Bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2005 heeft D66 gepleit voor een actieve rol van Drenthe in de ophanden zijnde discussie over de positie en de rol van het middenbestuur. Het college van GS zag daar niets in. Het stond niet in het collegeprogramma en dus zou hier niet aan begonnen worden. In dat standpunt komt nu beweging en dat waardeert D66. Daarom laat de fractie haar vrees voor blinde vlekken op dit punt bij het college voorzichtig varen en gaat zij optimistisch uit van een partieel herwonnen zelfbewustheid.

De heer DOHLE zegt dat zijn fractie zich met name heeft beziggehouden met de stellingen. Zijn fractie wil de volgorde daarvan zodanig veranderen dat stelling 3 de eerste wordt.

In "Provincie.nl" zegt de heer Geelhoed onder meer dat Nederland meer dan ooit een sterk middenbestuur nodig heeft, vooral op het gebied van ruimtelijke ontwikkeling, woningbouw, transport en milieu, en daarmee is de VVD het eens. De legitimatie van de provincie ligt namelijk voornamelijk op deze terreinen. Die taken moeten goed worden uitgevoerd net zoals de vergunningverlening, handhaving, subsidieverstrekking enzovoorts. In stelling 3 wordt gepleit voor meer afstand tot de uitvoerende taken. Dat moet volgens spreker juist niet gebeuren. In de notitie wordt immers ook gesteld dat de provincie moet van toetsen naar ontwikkelen en van kijken naar doen, wat toch op "doen" neerkomt.

In stelling 2 is sprake van het ontwikkelen van plannen. Bij wegen en kanalen gebeurt al veel, maar op andere terreinen zal - en dat geldt voor alle provincies - een geweldige omslag nodig zijn voor er sprake is van een duidelijke communicatieve organisatie met een duidelijk profiel.

In de communicatie geldt het "Be good and tell it, but first of all be good" en dat is de juiste volgorde. Er moet dus eerst sprake zijn van een moderne organisatie voordat de taken die daarbij horen, worden opgepakt. De heren Toonen en Geelhoed pleiten voor een bottom-up benadering en is toch wat in tegenstelling met de uitspraak van de heer Sluiter dat als er knopen moeten worden doorgelicht dit vooral top-down gebeurt. Toonen en Geelhoed bedoelen dat langzaam ergens naar toe gewerkt moet worden. Als de provincie niet gevraagd wordt de regierol op zich te nemen, gaat het met die regierol niets worden.

De provincie moet daarom met name ten opzichte van de gemeenten uiteindelijk een andere positie innemen. Op dit moment leidt samenwerking nog niet direct tot meer, omdat de synergie ontbreekt. De VVD denkt dat er met gemeenten convenanten moeten worden gesloten, en dat uitvoering van de afspraken die daarin zijn vastgelegd, wordt gecontroleerd, maar dat de gemeenten ook de ruimte moeten krijgen die afspraken na te komen. Dit zal betekenen dat de provincie zich niet langer heel nadrukkelijk zal bezighouden met die onderdelen van het beleid waarover met de gemeenten geborgde afspraken zijn gemaakt.

Nu nog komen gemeenten en provincie over kleine zaken als een oefenstrook bij een rijkschool met elkaar in botsing, maar dat moet verleden tijd zijn. De provincie bewaakt de grote lijnen en maakt afspraken met de gemeenten over de verdere invulling. In een provincie met slechts twaalf gemeenten moeten co-makership en co-financing mogelijk zijn. Dit heeft natuurlijk consequenties voor het ambtelijk apparaat, maar het is de wens van de staten de organisatie mean en lean te maken en bovendien is er dan ruimte om andere dingen te doen.

De provincie is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het bestuur als regio en de provincie moet ingrijpen wanneer zij ziet dat andere overheden steken laten vallen, aldus de notitie. Dat kan betekenen dat de provincie gaat proberen besluiten van andere democratische overheden recht te zetten of taken die een gemeente laat liggen, op zich neemt. De provincie heeft daar het budget noch het apparaat voor, het is ook haar verantwoordelijkheid niet en bovendien wordt het hiermee voor andere overheden wel heel gemakkelijk om gaten te laten vallen.

De provincie als middenbestuur betekent een verandering van de manier waarop het huis van Thorbecke is ingericht, ook in de zin van verantwoordelijkheden en geldstromen.

De fractie van de VVD deelt de mening dat het middenbestuur bij uitstek geschikt is voor de regierol, maar dan wel op basis van gelegitimeerde keuzes en verantwoordelijkheden.

Een bovenprovinciale samenwerking dient door de bevolking gedragen te worden, maar die bevolking zit absoluut niet te wachten op het opheffen van de provincie. Binnen de huidige structuur kan er veel aan het SNN verbeterd worden en daarom is het toewerken naar een federale staat, wanneer de vorming daarvan niet door alle betrokkenen gewenst is, verloren energie. Omdat schaalvergroting onvermijdelijk is, zal de rijksoverheid uiteindelijk die knoop wel doorhakken.

De heer SLUITER vindt het hoopgevend dat ook de VVD op termijn die schaalvergroting wel ziet aankomen, maar het is de vraag wat er tot die tijd moet gebeuren. Naarmate er in SNN-verband meer wordt gedaan, gaat de democratische legitimatie meer klemmen.

De heer DOHLE erkent dat de getrapte legitimatie waarvan bij het SNN sprake is, niet ideaal is. Een federale organisatie is echter ook niet ideaal, want waar de ene partij sterker wordt, wordt de ander partij zwakker. Als het Noorden minder vanzelfsprekend budgetten krijgt, zijn de provincies meer op elkaar aangewezen om überhaupt nog wat voor elkaar te krijgen en dat kan voor het SNN een kans zijn om de samenwerking en de organisatie te verbeteren.

De heer HOLMAN vraagt of dan geen heldere keuze moet worden gemaakt. Het Zuiden doet dit en zijn fractie ook, want het is niet zo dat een keuze voor een landsdeel of de provincie geen consequenties heeft. Bij het handhaven van de provincie is het inconsequent het SNN verder te ontwikkelen.

De heer SLUITER zegt dat naarmate meer hulpconstructies in het leven worden geroepen en die meer betekenis krijgen, het huis van Thorbecke meer alle kanten uit gaat bubbelen.

De heer HOLMAN wijst erop dat wanneer een partij de democratische legitimatie belangrijk vindt, zij voor het een of het ander moet kiezen. Met een grote hulpconstructie wordt het bestuur steeds ondemocratischer.

De heer DOHLE merkt op dat het SNN geen enkel groot besluit heeft genomen dat niet in de staten aan de orde is geweest. Daarom kan niet gezegd worden dat besluiten van het SNN geen enkele democratische legitimatie hebben. Hooguit kan gezegd worden dat de huidige samenwerking er een is waarin iedereen een beetje aan zijn trekken moet komen.

Dat het soms onduidelijk is waar een discussie gevoerd moet worden, is waar, maar het is de vraag of dit, gelet op wat met de samenwerking al is bereikt, zo erg is dat die samenwerking maar beëindigd moet worden. De VVD meent dat dit niet hoeft. Maar zij wil ook niet al te veel energie stoppen in de vorming van een noordelijke federale staat. Immers, ook Noord-Nederland zal weer samenwerkingsverbanden aan moeten gaan om Europees of nationaal wat te bereiken. Die samenwerking blijft dus wel.

De heer VEENSTRA vraagt wat er dan het komende jaar moet gebeuren.

De heer DOHLE sluit zich aan bij de heren Toonen en Geelhoed die stellen dat de organisatie van de noordelijke samenwerking prima is, waaraan de heer Geelhoed toevoegt dat de noordelijke provincies niet tot een volledige fusie hoeven te komen, terwijl daar in de Randstad geen ontkomen aan is. Geelhoed zoekt dus naar tussenvormen en pleit vooral voor samenwerking op basis van steun van de bevolking. De steun van de bevolking voor een noordelijke provincie is er op dit moment onvoldoende en daarom is het zaak om aan de hand van resultaten die met samenwerking zijn bereikt duidelijk te maken dat het daar ooit wel een keer van zal komen. Maar dat zal volgend jaar nog niet zijn, maar misschien wel over tien jaar.

(De heer De Jong verlaat de vergadering.)

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wijst erop dat de heer Geelgoed in een eerdere nota pleitte voor een landsdelig bestuur in geheel Nederland en dat hij daar nu voor bepaalde delen van Nederland op terugkomt en daarom komt met de term "differentiatie".

Het Kabinet is van plan de extra financiële steun voor het Noorden af te bouwen. Wat is daarna dan nog de functie van het SNN en in hoeverre laten de provincies zich daarna door het Rijk ondersneeuwen? Het is nuttig eens te discussiëren over wat in die situatie de taken voor de provincie worden. Spreeksters fractie heeft zich daar overigens nog niet erg in verdiept. In het verleden is wel eens gesproken over een taak van de provincies in het asielbeleid.

In het proces van de gemeentelijke herindeling heeft de OPD de democratische legitimatie vanuit de bevolking helemaal gemist, maar bij de eventuele vorming van een landsdeel of wat dan ook mag die zeker niet ontbreken. Misschien moet hierover dan maar een referendum worden gehouden.

De heer KLOOS is blij met de discussie van vandaag, al roept die wel steeds meer vragen op. Hij beschouwt de notitie van het IPO als een springplank om alles wat efficiënter en doorzichtiger te maken. De provincie zal de twaalf gemeenten moeten vragen hoe zij over de provincie denken en daaruit lering moeten trekken.

Het CDA heeft duidelijk aangegeven dat de drie noordelijke provincies ieder een eigen cultuur hebben en dat zeker vanuit de Friese hoek wat moeilijk zal worden gedaan over samenwerking. De gemeentelijke herindeling heeft geleerd dat uiteindelijk binnen elke gemeente de oude culturen van de voormalige gemeenten bewaard zijn gebleven en dat alleen de aansturing centraal gebeurt. De herindeling heeft in ieder geval niet opgeleverd dat er efficiënter wordt gewerkt en dat het financieel allemaal voordeliger is geworden. Verre van dat. Samenwerking is dus geen garantie dat het allemaal beter gaat. Het middenbestuur moet daarom eerst goed nagaan wat over tien, twintig jaar zijn taak zal zijn voor het stappen neemt. Als dan toch besloten wordt stappen te zetten, is het zaak te zorgen voor geleidelijkheid, zorgvuldigheid en legitimatie vanuit de bevolking. Spreker stelt vast dat alle fracties erop aandringen de discussie in Arnhem met open vizier in te gaan.

De heer VEENSTRA zegt dat de delegatie op 8 december de bespreking op 15 december voorbereidt en dan zal proberen op een lijn te komen. Als de lijn is bepaald, zal die de staten worden toegestuurd, waarna de fracties kunnen laten weten of zij zich kunnen vinden in wat de Drentse delegatie in de ALV zal inbrengen.

De heer HOLMAN denkt dat het bestaansrecht en de rol van het SNN worden overschat. Dat de organisatie redelijk groot is, komt omdat er nu nog redelijk wat geld te verdelen is. Over enige tijd zullen de projecten landelijk worden getoetst en zullen er geen projectcommissies meer nodig zijn. Alleen uitvoeringscontrole en bestuurlijk overleg blijven dan nog over. Moet het model van het SNN dan nog verder worden doorontwikkeld tot een landsdeel? Dat is een heel andere discussie.

De heer SLUITER zegt dat het dat niet is. Het SNN is het vehikel om op weg te gaan naar een meer toekomstbestendig perspectief. Het is doodzonde om wat opgebouwd is en wat nu SNN heet, te laten vallen. Het moet juist gebruikt worden om verder te komen.

De heer HOLMAN merkt op dat dit zou kunnen als het doel een noordelijk landsdeel is.

De heer SLUITER vindt dit geen kwestie van willen maar van onvermijdbaar perspectief. Het zal de loop van de geschiedenis zijn.

De heer HOLMAN denkt dat er niet aan te ontkomen is daarover de komende tijd te discussiëren, want het is het een of het ander: het zo houden of het SNN langzaam door laten groeien naar een noordelijk landsdeel. Het CDA neemt van het laatste duidelijk afstand.

De heer VEENSTRA wijst erop dat ook Europa in die discussie een belangrijke rol zal spelen.

De heer DOHLE merkt op dat Drenthe zonder noordelijke samenwerking niet meer meedoet. Die samenwerking zal er hoe dan ook moeten zijn en daarvoor moet een structuur gevonden worden. In de beleving van de VVD moet die structuur een andere zijn dan de huidige waarin de CvdK's bij toerbeurt wat doen. Er zal wel degelijk een organisatie nodig zijn en het is dan logisch dat dit het SNN zal zijn, in welke vorm dan ook. Natuurlijk zal het SNN dan wat moeten veranderen, maar daarbij moet niet vergeten worden dat bij het SNN veel ambtenaren werken, die als het werk bij het SNN ophoudt, gewoon naar de eigen provincie teruggaan.

De heer HOLMAN ontkent niet dat er een vorm van noordelijk overleg zal blijven, maar het maakt wel verschil of daarbij wordt uitgegaan van een doorgroei naar een noordelijk landsdeel of dat de drie provincies blijven bestaan met daarnaast een noordelijke samenwerking.

De VOORZITTER wenst de vijf Drentse vertegenwoordigers veel wijsheid toe in de ALV. Het zal nog lastig worden dé Drentse mening te vertolken.

(Mevrouw Mulder verlaat de vergadering.)

16. IT-atelier

De heer HOLMAN vindt het zeer teleurstellend dat misschien zelfs eind maart de zaak nog niet zal zijn afgewikkeld, waarmee alle vooroordelen ten opzichte van de politiek weer eens bevestigd worden. Eind maart zal het onderwerp weer in het SNN besproken worden en het is afhankelijk van de uitkomsten van die bespreking of het CDA er in de staten van Drenthe nog weer op terugkomt.

De heer VEENSTRA vraagt of vanwege deze opmerking het onderwerp aan de agenda moest worden toegevoegd.

De heer HOLMAN zegt dat al om agendering was gevraagd voor de vergadering van het AB-SNN.

De heer LANGENKAMP zegt verleden week mondelinge vragen te hebben aangekondigd, maar daarbij te hebben vermeld ook genoeg te nemen met het agenderen van het onderwerp.

Het SNN is waarschijnlijk de eerst verantwoordelijke voor het IT-atelier, maar Drenthe is er toch ook bij betrokken. De heer Schaap is op zoek geweest naar een nieuwe voorzitter van het bestuur en uiteindelijk is de heer Boertjens benoemd. De heer Boertjens wist dat er problemen waren en dat er ook financieel van alles aan de hand was. Maar hoe is het dan mogelijk dat het SNN schrijft van niets te hebben geweten dat de subsidiebeschikking naar de heer Groen, de voorzitter van het oude bestuur, is gestuurd. Omdat de heer Groen het SNN niet heeft geïnformeerd, wist het SNN van niets. Als de moeilijkheden met een beoogd voorzitter worden besproken, is het toch logisch dat ook het SNN op de hoogte wordt gesteld? Het SNN moest dan toch al in de zomer van 2004 weten dat er problemen waren?

De heer WENDT vindt dat de heer Holman de zaak versimpelt. Immers, het duurt allemaal zo lang omdat geprobeerd wordt de 27 kleine crediteuren van dienst te zijn. Om die poging te laten slagen, mag het allemaal best iets langer duren.

De heer HOLMAN wijst erop dat daar al een halfjaar aan wordt gewerkt.

De heer DOHLE zegt dat de brief van het SNN ook bij hem buitengewoon veel vragen heeft opgeroepen over de inzet om het conflict op te lossen. Het verificatieonderzoek richt zich met name op wat er precies is gebeurd, terwijl het bestuur probeert de zaak nog levend te houden. Eigenlijk verkeert het IT-atelier al in surseance, het is alleen nog niet officieel. Ingeval van een surseance bekijkt een bewindvoerder of de claims rechtmatig zijn, waarna een verdeling plaatsvindt.

Spreker gaat ervan uit dat het SNN dezelfde weg volgt en geen afspraken met crediteuren maakt. Doet het dit wel dan begeeft het zich juridisch op glad ijs, want een crediteur hoeft maar het faillissement aan te vragen en de curator veegt alles van tafel.

Waarom moet het IT-atelier alsnog en met terugwerkende kracht een BV worden? Daarvoor is wel een positief saldo nodig en wie verschaft daarvoor het kapitaal? Een stichting kan immers ook BTW-plichtig zijn.

Dat de administratie nog niet op orde is, terwijl de organisatie al anderhalf jaar bestaat, maakt spreker erg boos. Er zijn vrijwel geen inkomsten, dus veel valt er niet te boekhouden. Dit alles wekt de indruk dat er meer niet op orde is dan alleen de boekhouding. De hele zaak zit spreker niet lekker.

Als het ontzien van de kleine crediteuren betekent dat de grote jongens er min of meer ongeschonden uitkomen, dan zij dat maar zo.

De heer SLUITER vindt dat ook met een onderwerp als IT-atelier bestuurlijk ordentelijk behoort te worden omgegaan en dat daarom de vraag moet worden gesteld waar deze kwestie het thuishoort. Dat is naar de mening van D66 het bestuur van het SNN en niet de staten van Drenthe. De staten van Drenthe gaan hier immers niet over, ook al heeft het college van GS in de aanloop van het traject een rol gespeeld.

Na de vergadering van het AB-SNN heeft spreker er vertrouwen in dat er een minutieus onderzoek komt met een chronologisch overzicht van wie wanneer waarvoor verantwoordelijk was et cetera. Dat nauwgezette onderzoek is toegezegd.

Dat de afhandeling lang duurt, daarbij heeft de fractie van D66 zich, zij het met tegenzin, neergelegd. Het heeft spreker wel geïrriteerd dat GroenLinks, toen de inkt van de brief van het bestuur van het SNN nog nauwelijks droog was, zich al richting de media spoedde om daar te roepen over een eigen Drents onderzoek. Omdat zo'n voorstel nu uitblijft, vraagt hij zich af, waar GroenLinks mee bezig is.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN zegt eigenlijk ook een voorstel van GroenLinks te hebben verwacht. Het lijkt haar nu beter het onderzoek van het SNN af te wachten.

De heer VEENSTRA heeft begrepen dat dit punt in een zorgvuldige discussie in het AB-SNN is besproken. Daar hoort dit punt ook thuis.

Met betrekking tot de rol van GroenLinks deelt spreker de mening van de heer Sluiter.

De heer SCHAAP zegt in oktober al uitvoerig op de rolverdeling van de verschillende betrokkenen te zijn ingegaan. Hij gaat ervan uit dat die rolverdeling ook gisteravond wel is besproken en hij heeft geen idee wat hij daaraan nog toe moet voegen. Tot nu toe is spreker tegen de staten buitengewoon open geweest.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP zegt na de bespreking van gisteravond juist heel bewust geen voorstel te hebben gedaan. Daarom heeft hij alleen een vraag gesteld over de rol van de gedeputeerde.

Hij wijst erop in de vorige vergadering te hebben gezegd dat wanneer het verificatieonderzoek nog veel vragen oproept, het goed is daar een nader onderzoek, dat dan door PS of externen moet gebeuren, op los te laten. Die mening heeft hij nog steeds.

Omdat uit de stukken van het SNN alleen de beleving van het SNN blijkt en anderen daar wellicht hun mening tegenover willen zetten, kan een onderzoekscommissie een nuttige rol vervullen.

Als de overige fracties van mening zijn dat dit punt niet in deze commissie aan de orde hoort te komen, is het onzinnig toch een voorstel in te dienen.

De heer WENDT merkt op dat de heer Kuiper in het AB heeft gezegd dat een eigen onderzoek niet nodig is. Het zou dan vreemd zijn geweest als de heer Langenkamp vandaag wel een voorstel hiertoe had ingediend.

De VOORZITTER constateert dat de commissie het onderzoek voldoende besproken acht.

17. Sluiting

De VOORZITTER dankt de commissieleden voor hun inbreng en sluit om 19.17 uur de vergadering.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van
1 februari 2006.

,voorzitter

,commissiegriffier

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 30 november 2005 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 14 De heer SCHAAP zegt toe dat het college nog met een schriftelijke reactie komt op de inbreng van de commissie ter zake van het Initiatiefvoorstel Verordening Dwangsom bij het niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan.
- 18 Mevrouw KLIP zegt toe dat de commissie nog een overzicht krijgt van alle cijfers die betrekking hebben op de huisvestingsplannen. Die cijfers zullen logischer gegroepeerd worden en ook de gebruikelijke huisvestingskosten zullen daarbij worden vermeld.
- 25 De heer SWIERSTRA zegt toe dat de vraag van de heer Harleman over de uitname uit het BTW-compensatiefonds schriftelijk zal worden beantwoord (bijgevoegd).

Deze toezeggingen worden toegevoegd aan de lijst van toezeggingen, zoals u die bij het verslag aantreft.

Lijst van toezeggingen Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

Nr	Datum toezegging	Korte termijn (binnen 3 maanden)	Afdoening	✓
1.	19-01-2005 SC BFE	De heer SCHAAP zegt toe dat op het moment dat het college er zicht op heeft hoe de projecten die in het kader van de wederopbouw in Azië worden aangepakt, de staten worden geïnformeerd.		
2.	25-05-2005 SC BFE	De heer SCHAAP zegt toe dat de staten te zijner tijd geïnformeerd zullen worden over de uitkomsten van het gesprek met de brancheorganisaties in de bouw.		
3.	14-09-2005 SC BFE	De heer SCHAAP zegt toe na te zullen gaan wat de knelpunten met de provinciale regelgeving zijn voor de twee geblokkeerde bedrijven (pilot Westerveld).		
4.	06-04-2005 SC BFE	De heer SWIERSTRA zegt toe het schema van aftreden van de leden van de RvC van Essent aan de commissie toe te sturen.		
5.	25-05-2005 SC BFE	De heer SWIERSTRA zegt toe nadere informatie te verstrekken over de actualisatie van de vaarweg Meppel - de Punt.		
6.	19-10-2005 SC BFE	De heer SWIERSTRA wil met de Staten in discussie over Het model en de controle van de sturing en zal de WMD nadere informatie laten verstrekken over de deelnemingen, de risico's en alles wat daarmee annex is.		
7.	19-10-2005 SC BFE	De heer SWIERSTRA deelt mee dat bij de schriftelijke beantwoording van de vragen ook zal worden meegedeeld welk deel van het ambtelijk apparaat nog deze collegeperiode kan worden gescreend.		
8.	19-10-2005 SC BFE	Mevrouw KLIP zegt toe dat de vraag over het programma zorg schriftelijk wordt beantwoord.	01-02-2006	
9.	09-11-2005 PS	De heer SWIERSTRA zegt toe dat het stuk over overhevelingen in de statenvergadering van februari behandeld kan worden en dat de staten het voorstel medio januari tegemoet kunnen zien.	08-02-2006	
10.	30-11-2005 SC BFE	De heer SCHAAP zegt toe dat het college nog met een schriftelijke reactie komt op de inbreng van de commissie ter zake van het Initiatiefvoorstel Verordening Dwangsom bij het niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan.	01-02-2006	
11.	30-11-2005 SC BFE	Mevrouw KLIP zegt toe dat de commissie nog een overzicht krijgt van alle cijfers die betrekking hebben op de huisvestingsplannen. Die cijfers zullen logischer gegroepeerd worden en ook de gebruikelijke huisvestingskosten zullen daarbij worden vermeld.		
12.	30-11-2005 SC BFE	De heer SWIERSTRA zegt toe dat de vraag van de heer Harleman over de uitname uit het BTW-compensatiefonds schriftelijk zal worden beantwoord.		✓

		Lange termijn		
1.	14-09-2005 SC BFE	De heer SCHAAP zegt dat de effecten van fase II van "Da's nou Drenthe!" in het najaar van 2006 worden meegedeeld.	01-10-2006	
2.	09-11-2005 PS	De heer SWIERSTRA zegt toe dat het college zal proberen voor de rapportage na vier maanden zoveel mogelijk informatie te verzamelen voor de tussentijdse evaluatie van het collegeprogramma om op die manier vragen van de staten bij de Voorjaarsnota 2006 zo adequaat mogelijk te kunnen beantwoorden.	17-05-2006	
		Moties		
1.	09-11-2005 PS	PS besluiten de BCA op te dragen een concreet onderzoeksvoorstel voor te bereiden en z.s.m. ter besluitvorming voor te leggen aan de staten en een accountant opdracht te verlenen tot het doen van onderzoek naar de toereikendheid van of eventuele ruimte in reserves en voorzieningen in relatie tot de eraan ten grondslag liggende doelen.		✓

1. Beschikking over Reserve frictiekosten

In de Voorjaarsnota 2004 is afgesproken om in deze collegeperiode € 450.000,- te bezuinigen op wettelijke en autonome taken. Er zijn verschillende voorstellen gedaan om tot invulling van deze bezuinigingen te komen. Uiteindelijk is er voor gekozen om, naast andere ombuigingen, met € 223.000,- te beschikken over de Reserve frictiekosten. Omdat een behoorlijke aanslag was op deze reserve is tevens gezocht naar mogelijkheden de Reserve frictiekosten aan te vullen met "toevallige" eenmalige meevallers. Deze deden zijn voor bij de vrijval tot een bedrag van € 65.000,- bij het krediet voor de implementatie van de risicokaart en vrijval uit de reserve toepassing bestuursdwang (€ 75.000,-). In de 6^e wijziging van de Begroting 2006 zijn de toevoegingen verwerkt.

In het algemeen wordt hierbij nog het volgende opgemerkt.

Het college kiest er in sommige gevallen voor om eenvoudige wijzigingen van de begroting die volledig in overeenstemming zijn met het doel van de begrotingsposten, op te nemen in een verzamelwijziging. Op die plaats wordt de wijziging ook toegelicht. Voor beleidswijzigingen of voorstellen met grote financiële gevolgen wordt een afzonderlijk statenstuk gemaakt.

Uiteraard zijn het de staten die in beide gevallen ja of nee zeggen tegen het voorstel.

2. Bijdrage uit Reserve BTW-compensatiefonds.

De Risicoreserve BTW-compensatiefonds is ingesteld om tegenvallers in het kader van de BTW-compensatie op te kunnen vangen (Statenstuk 2002-963). De in de 6^e wijziging van de Begroting 2005 genoemde reden waarom met een bedrag van rond € 335.000,- over de reserve wordt beschikt is een voorbeeld van een zo'n tegenvaller.

Voorts wordt nog het volgende medegedeeld.

In 2006 zal er een evaluatie plaatsvinden betreffende het (landelijk) BTW-compensatiefonds in relatie tot de definitieve uitname uit het Provinciefonds. Momenteel lopen hiervoor nog een tweetal onderzoeken. Recent is door Rijk medegedeeld dat in de meicirculaire 2006 de provincies hierover nader zullen worden geïnformeerd. Een eventueel daaruit blijkende tegenvaller zal eveneens ten laste van de Reserve BTW-compensatiefonds moeten komen.